

Razvoj saznanja

Na samom početku moramo prihvatiti, kao polaznu stavku, da objektivna realnost postoji. Takva realnost sadrži sve, uključujući tu savršeno i nesavršeno, istinito i lažno. Tako ovaj objektivni univerzum u njegovom totalitetu može sagledati samo apsolut oka božijeg. Sve manje od ovoga je subjektivno.

Bilo koje biće u svemiru sagledava to sa manjim ili većim stepenom objektivnosti. Ova hijerarhija percepcije polazi od najnižeg nivoa zgusnute materije, od grubog sveta metala i minerala, biljnog i životinjskog carstva, do čoveka, koji zauzima mesto negde na pola puta između prigušene iskre utelovljene u gruboj materiji i blještave svetlost Božanskog Duha. Viši Svetovi poseduju i viši stepen svesti, koji se povećava kako se približava Božanstvenom. Čovek, nalazeći se između, je u jedinstvenoj poziciji, jer povezuje više i niže Svetove. Mada, pre nego što počnemo sa proučavanjem ove astrološke studije, moramo krenuti od samog početka i videti na koji je način ljudski intelekt započeo percipirati svet. Prvi čovek je bio biće sazdano od čula; rođen u takvoj fizičkoj sredini da su njegovi psihološki i duhovni kapaciteti bili ili nerazvijeni ili potisnuti. A ovo je zbog toga, što po njegovom dolasku na svet se morao boriti da opstane u prirodnom i elementalnom staništu. Na ovom nivou evolucije je i sam bio tek nešto više od životinje, pošto je evoluirao, ili pao, u zavisnosti od verovanja, u oblik sisara- primata.

Percipirajući svet elemenata ,oko sebe u početku, morao je izgraditi svoj odnos prema fizičkom okruženju. Ovo je mogla biti pustinja, travnata ravnica, šuma ili tundra. Na ovim mestima on nije samo našao udoban i siguran život, već je i pronašao načine da izmeni toplinu i hladnoću dana ili noći, leta ili zime. Prilagođavanje elementima je bilo pitanje života ili smrti. Fizička čula su mu pružala vrlo opipljivu sliku o svetu koji ga okružuje.

Sledeći nivo svesnosti je biljni deo njegove prirode. Njegovo telo, kao i sve biljke, je tražilo zemaljski dom za koren, bila to i pećina, vodu za piće, vazduh da diše, i sunčevu svetlost da mu daje snagu. Tako je biljni aspekt čovaka sadržan u pet elemenata. Ovo je takođe značilo da se potčinjava dvema vrstama zakona: elementalnim, koji su ga povezivali sa određenim brojem fizičkih sposobnosti i biljnim, koji ga je držao unutar strogog svakodnevnog ritma hodanja, spavanja, ishrane, i ekskrecije, kao i života, sačinjenog od rođenja, rasta, razmnožavanja i smrti. Ovi faktori su vladali njegovim životom i formirali njegovu sliku o svetu.

Fundamentalne probleme preživljavanja sledi životinjski deo čoveka. Ovaj je bitno drugačiji od elementalnog i biljnog dela, jer sadrži suptilniju mogućnost percepcije. Životinjska inteligencija je suštinski društvena. Odnosi se prvenstveno na poreklo ili grupu i odlikuje se raspoznavanjem veza. Mada je možda najbitnija razlika između životinjskog i dva niža carstva u faktoru kretanja. Sa ovom osobinom biće dobija mogućnost da doda dimenziju svom mestu. Dok se biljke okreću za vodom, vazduhom ili svetlošću, ipak su suštinski nepokretne, za razliku od životinja, čija je mogućnost kretanja daleko šira, pa tako i opseg percepcije, što im daje potpuno drugačiju sliku sveta. Prvi čovek nije posedavao samo ovu mogućnost kretanja, već i jednu drugu, koja mu je jedinom među zemaljskim bićima omogućila da misli apstraktno.

Tako se čovek, kim fizički vladaju elementalni i prirodni zakoni, takođe može izdići nad njima. Ovo je omogućila činjenica, da je sposoban sagledati sebe, kao onog koji sagledava. Pošto, ipak, ne znamo, da li životinje sanjaju, ne čini se da su sposobne misliti izvan nasleđenog instinktivnog okvira.

Dalje, one ne mogu da usvajaju ili uče tako brzo i temeljno kao čovek, pa su tako one još uvek manje ili više uslovljene zakonima elementalne i organske Zemlje. Čovek se, sa druge strane, digao iznad tekućeg mogućnošću mišljenja o onome što se desilo u prošlosti, i o onome što bi se moglo dogoditi u budućnosti. Korene

ovoga vidimo u prisustvu priča, koje nalazimo i kod najprimitivnijih plemena, priča o prošlosti i predviđanja stvari koje bi mogle nastupati. Mogućnost projektovanja svesti napred i nazad kroz vreme nije poznata ni u jednom kraljevstvu organizama, gde se živi u današnjosti. Ovakvo shvatanje izvan konteksta 'ovde i sad' je stvorilo percepciju sveta koji nije fizički.

Sa ove tačke gledišta, kao polazišta, je stvoreno verovanje da iza svakog elementalnog fenomena, biljne i životinjske vrste leži nevidljiva inteligencija; da zaista iznad fizičkog, prirodnog sveta leži, nadprirodni. Ovo je dalo zamah, i to se dogodilo na celoj planeti, čitavom nizu duhovnih bića koja vladaju različitim manifestacijama univerzuma. Iz ovoga se dalje razvila mitologija, gde je spojena istorija čovečanstva sa delima bogova. Ovakvo shvatanje univerzuma je, tako, bilo pre emotivno, nego čulno. Ovo je našlo svoj izraz u sagama, koje su opisivale svet kojim su vladali strah, ljubav, hrabrost, kukavičluk, tuga, žrtvovanje i uznesenost. Tako su se u svakoj kulturi rodili arhetipski simboli zemaljski i nebeskih moći, koje okružuju čovečanstvo. Prvo su to bila primarna božanstva neba i zemlje, zatim niža božanstva elemenata, životinja i biljki. Ovaj panteon su polako popunjavali posebni bogovi za svaku reku ili planinu, da bi zatim nebesa bila shvaćena, kao tek nešto više od pozadine za božanstva Sunca i Meseca, a sazvežđa su dobila raznovrsne oblike u raznim mitologijama. Nebo je imalo ovaj poseban značaj, jer je od svih drugih faktora u Kosmosu najmanje predvidivo. Za početak, ono je najudaljenija stvar u okruženju i sadrži dalko veće misterije, veće od najnedostupnijih zemaljskih obala ili planina. Ništa osim svetlosti, zvezda, planeta i Mlečnog Puta ne naseljava tu široku kosmičku pećinu koja zasenjuje Zemlju. Nema ptice, pa čak ni orao ne bi mogao odleteti do Sunca. Ovde se našao svet naseljen mnogim elementalnim prilikama, nekad tih, nakad nasilan, a iza ovih vetrovitih ili vodenih stanja nalazila se večita smena svetlosti i tame. Takom letnjih dana sunčev disk bi stajao u svojoj svojoj moći

nad zemljom, da bi noći prepuštao svom nežnom družbeniku Mesecu, koji je kao njegov ženski komplement imao svoje faze rasta i opadanja, kao i svako biće ženskog roda u prirodnom svetu ispod njih. Ove sličnosti muškom i ženskom, neosporno su dale solaran i lunarni arhetipski simbolizam njihovom karakteru, pa i njihovo spajanje pri pomračenjima kao i njihovi rastanci tokom dana i noći, su stvorili mnoge priče sa likovima u ljudskom obliku, koji predstavljaju nebeskog muža i ženu. Širom planete izvanredno slični arhetipovi su stvoreni da opišu, na primer, Mars, za čiju je boju smatrana crvena i koji se naglo kreće napred i nazad, pa je zato smatran ratobornim. Za razliku od Venere, čija jasna plava površina je viđena u mnogim kulturama, kao figura ženskog pola i puna lepote, a Saturn, spor i neprimetno se krećući kroz sazvežđa je viđen kao starac, posmatrač nebeskih i zemaljskih događanja. I tako su se tokom vremena kulture pretopale u civilizacije, da bi se i poetske sage o kosmosu stapale u arhetipove; Venera, na primer, zvana je Afroditom u Grčkoj, Ištar u Asiriji, Astarte kod Feničana i Nana u Vavilonu, se polako pretvarala u jedinstven lik. A ovo sve opet je postavljano naspram simbolične slike sazvežđa, koja je vremenom postajala sve rafiniranija. Sada dok su neki neprofinjeni još uvek u mećunskom putu videli put za preminule aristokrate, inteligentniji uz pomoć posmatranja i već tada drevne zapise, počeli su da sagledavaju još jednu dimenziju iznad emocionalne slike Univerzuma. Ovo je začelo intelektualno sagledavanje poretka, numerike i logike Nebesa.

Koncept poretka u Kreaciji je dokaz samom sebi, čak i čisto čulnome. Priroda stalno to pokazuje u smenama godišnjih doba i procesom rađanja, rasta i smrti. Do onog trenutka kada je čovečanstvo izumelo pismo i zapise, bilo je očigledno da se nebo okrene jednom dnevno u jednom pravcu, jednom godišnje u drugom i da se zvezde pri tome vraćaju na položaje, koje zauzimaju svake godine. Pored očigledne primene ovog znanja u kalendarima pomoću kojih su setva, poplave i praznici mogli biti izračunati

precizno u dan, svesnost o suptilnijim ritmovima planeta je primećena u vremena nevolja ili blagodeti. Ovo je naterlo mislioce da primete kako postoji hijerarhija nebeskih uticaja, tako postoje lunarni, planetarni, solarni, zvezdani i glaktički nivoi Univerzuma. Iz ovoga je proizašao sistem sa originalnim osnovama u sumerskoj kosmologiji formalizovanoj oko 3000god. pne., u kojoj je nebeski svod sadržao vidljive, dok su bogovi vladali iz nevidljivih svetovima iza ovih. Kasnije je nebeska kupola prihvaćena kao osnova zvezdane koordinacije u kojoj je Nebo podeljeno na polja mrežom koja je odgovarala Sunčevoj ekliptici. Takođe su dodate najsevernija i najjužnija linija Sunčeve pozicije na ekvatoru. Ovaj oblik će biti poznat kao Nebeska Sfera. Šema je dalje razrađena kod Grka prateći stepene ili dane u godini i dvanaest solarno-lunarnih delova Zodijaka.

Do tog vremena procena aktivnog i pasivnog vladalaštva planeta u znacima je već bila završena. Tu je takođe bila i pod podela na elemente i kardinalne, promenljive i fiksne faktore Zodijaka, kao i većina bitnih uglova u odnosima planeta. Zaključak ovoga je bio finalizirani model Kreacije, koji se izražavao mešavinom alegorija i činjenica sakupljenih posmatranjem. Ova sad klasična slika sveta je sačuvana u Ptolomejskim formulacijama, koje objašnjavaju jednu od prvih teorija relativiteta u kojoj je Zemlja okružena nizom sfera. Ove su bile organizovane po stepenu uticaja, a nisu bile kao što su neki kasniji naučnici misli, bukvalan model Sunčevog sistema. Antički svet je koristio mešavinu orijentalne umetnosti i logiku uzroka da definiše Univerzum, koji nije mogao biti shvaćen isključivo kao nebeski stroj.

Poredeći sa mnogim mileniumima, koji su bili potrebni da se prikupe svi podaci, u toku vrlo kratkog perioda, od svega dve stotine godina, izgrađen je sistem na kome je Astrologija zasnovana. Gde se to zaista dogodilo, nije toliko bitno, koliko sama činjenica da se odigralo u istom priodu, od 600 do 400 pne. Kinezi, Grci i Jevreji su tada gradili svoje metafizičke sisteme. Tako i nije

iznenađujuće interesovanje za nebeske mehanizme na Srednjem Istoku, koje se kristalizovalo u detaljno učenje o nebeskim zakonima i uticajima nebeskih tela i planeta. Ovo je dovelo do stvaranja prvih horoskopa.

Tada su elementalne, biljne, životinjske, emotivne i intelektualne faze spojene i unesene u sistem koji, izuzev detalja i manjih dodataka, je onakav kakav poznajemo preko dve hiljade godina. Pošto je dostigla svoj vrhunac Astrologija je ušla u fazu rafiniranja, gde je kreativni rad možda nekolicine ljudi postao tradicija. Ovime mislim da je prenesena u kristalizovanom obliku. I ona jeste izuzetna sve dok postoje ljudi koji je zaista shvataju i tako podučavaju, ako ovih nema automatski biva posejano seme propasti. Ovo se događa, jer nizanjem generacija reči prethodnika bivaju zadržane i usvojene kao neki sveti jezik, ili odbačene kao staromodne. Tako, ako tradicija ne bude periodično obnavljana ona se degeneriše u mehančko učenje, zatim učenje iz spisa, da bi konačno postala ne više od iscepkane i konfuzne verzije originalnog sistema. Postoje mnogi primeri ovog procesa, najočigledniji je Tarot koji je za većinu postao alatka praznoverne konsultacije.

Do rimskog doba Astrologija se delila na tri vrste. Degenerisani nivo je bilo praznoverno proricanje na vašarima, pijacama i po zabačenim ulicama. Zaista je tako jedan imperator proterao sve astrologe iz Rima (osim svog ličnog naravno) je su širili vrlo loš uticaj na građane. Ovaj nivo se primarno zasnivao na praznoverju i praktikovali su ga šarlatani ili oni koji su bez osnove verovali da poseduju znanje. Ovaj fenomen, gde je neuke očaralo malo znanja i teatarska pomagala dešavao se vekovima i tako doveo ozbiljnu Astrologiju na zao glas. Druge dve klase Astrologa predstavljaju one gde su obrazovani i mudri. Prethodni čine glavo telo praktikanata. Ovo su ljudi koji nizom generacija nastavljaju tradiciju i sakupljaju vredne podatke, koje koriste da bi dalje razradili i produbili ovu Umetnost-Nauku. Mali je broj onih koji vide

Astrologiju, kao nešto više od sistema za individualna i ovozemaljska predviđanja. Ovi vide Astrologiju kao što su je i njeni začetnici videli, ezoterično Učenje o Univerzumu, gde su svi zakoni sadržani u međuodnosima Makrokosmičke predstave sveta i mikrokosmičkog lika čoveka. Ovo je pristup koji ćemo istraživati.

Sistemi

Vratimo se na prvu premisu- objektivni Univerzum postoji. Mudraci su tokom vekova pokušavali da stvore približnu sliku ovoga na različite načine. Da bi se ovo dobili morali bi proći kroz seriju faza pre nego što bilo kakav čitljiv prikaz bude izveden. Prva faza je, naravno, shvatanje da postoji objektivno Postojanje, ono što primamo čulima ima svoje daleko dublje uzroke. Ovo vodi do ispitaivanja prirode ovih nevidljivih uzroka, i do daljeg shvatanja da su opet, ovi uzroci ustvari efekti vođeni zakonima, koji su i sami zasnovani na prvim principima. Ovi principi jesu zbir najosnovnijih uzroka Univerzuma, i doznajemo ih kroz kombinaciju tradicije i otkrovenja.

Tradicija se prenosila sa generacije na generaciju, od učitelja do učenika. U većini slučajeva znanje se sakuplja i proverava tokom vekova. Ovo joj daje formalni obrazac, koji je ponekad u obliku jednostavne predstave, a nekad složen u izlaganju, u zavisnosti od dubine znanja i načina na koji tradicija to sagledava i uči. Primer ovome je kontrast između dugih i detaljnih razgovora Sokrata sa učenicima i kratkih, a opet potpunih komentara Zen učitelja.

Suštinski tradicija predstavlja postepenu izgradnju tela saznanja koje se prenosi učenjem, disciplinom i razmišljanjem.Što je većim delom i istorija Astrologije.

Otkrovenje je ipak sasvim drugačija stvar. Otkrovenjem znanja dubokim uvidom i prodiranjem kroz veo neznanja bljeskom, koji povezuje one stvari koje su se do tada činile nepovezanim ili nisu imale do tada takvu namenu. Ovo je momenat otkrića. Kao što i reč otkriće govori, da mi ustvari skidamo pokrov sa nečega što je već

tu, nove zemlje ili zakona, koji su još uvek nepoznati. Istorija ideja je sadržana u ovim iscepkanim i retkim slučajevima i mada zauzimaju malo vremena ili mesta, ove ideje nose jednaku težinu i dubinu, dok se naporno ugrađuju u zaključke neke tradicije. Na taj način je Ajnštajn sedeći ispred kamina došao od otkrovenja koje je bilo ključ atomske energije, kao i Buda koji je sedeći pod drvetom našao izlaz iz zemaljske patnje. Otkrovenja u Astrologiji u onim trenucima prosvetljenja stopila su mase podataka u pravila, zakone i principe na kojima je sistem zasnovan.

Sistem je aktivno telo znanja. Teorija sama po sebi je samo špekulacija. Ako izostavimo praksu ili funkciju ona gubi značaj i istinitost. I kako je dugo vremena postojala teorija o atomima, tek od nedavno postoji validan sistem praktične primane zasnovan na ovim teoremama. Kada je atom rascepljen i potčinjen, atomska fizika je postala sistem. Iz perspektive posmatrača života, istorije i svakodnevnih stvari, postaje očigledno da su svi funkcionalni sistemi zasnovani na univerzalnim principima. Tako je na primer telo biološki sistem koji sadrži podsisteme; to je takođe i organizacija naroda koja se zasniva na plemenskoj upravi i porodici kao jedinici. Čak i jednostavni predmeti poput dečijeg troketeta ili kompleksni poput motora mlaznjaka su zasnovani na sistemima. Slomite jedan točak ili deo motora, mešina ili mehanički sistem će izgubiti funkciju. Tako prvi princip točka pokreće mnoge mašine. Ponekad je princip set zakona pogona, poluga turbina ili točkova. Ove opet kontrolišu broj zubaca, brzina, diameter... Sve ukazuje na hijerarhiju kontrole i sila koje su kontrolisane. Slično je sa sistemom principa, zakona i regulativa Univerzuma.

Univerzum je prvi primer i model svakom podsistemu koji sadrži. Kao i njegove interne kopije koje odražavaju samo određene funkcionalne aspekte u odnosu na puni kapacitet, Univerzum je sačinjen od pravila, zakona i principa. Ovi su izvan vidokruga većine, jer su ili previše veliki ili miniaturni da bi bili primećeni ili zato što se ne odnose na fenomene u našoj svakodnevnoj

percepciji i psihološkom spektru. Ipak, ovi principi funkcionišu i postoje u celoj prirodi, upravljaju njome i podržavaju je, iz trenutka u trenutak ona pretvara materiju u energiju i obratno, poput žive svesti koja postoji unutar egzistirajućeg. Iako ovi nivoi delovanja nisu приметni, ne znači da ne postoje. Sumnja da postoji nešto više od onoga što primećujemo bila je prvi upit tajne prirode sveta i njegove svrhe.

Nakon milenijuma tradicije i otkrovenja istinska priroda i zakoni Univerzuma otkriveni su najrazvijenijim pojedincima. Pa ipak prenošenje znanja van najbližeg kruga i ostavljanje to znanja drugim generacijama da ne bi morale ispočetka prolaziti kroz iste stvari i ponavljati iste greške je bio problem. Ovo je ukazalo na potrebu za sistemom koji bi bio lak za razumevanje. Zasnovano na iskustvu i činjenici da su na jednak način različite kulture u različitim epohama dolazile do sličnih zaključaka, te je najbolji način za prenošenje znanja o univerzumu konstruisati simbolički model zasnovan na originalu: principima, pravilima i zakonima Postojanja. Ovo je značilo potrebu za konstruisanjem fundamentalnog metafizičkog obrazca. Takav se pojavljuje širom sveta nevezano za vreme i mesto, iako se prepoznaje bez obzira na kulturu u kojoj je nastao ili degradaciju koju je pretrpeo tokom vremena. Najčešći primer koji nalazimo u mnogim kulturama je princip trojstva. Ovo vidimo u tri Hindu božanstva Kreacije, Održavanja i Uništenja, yin-yang i neutralni princip Taoizma, tri božanske osobine Milosti, Pravde i Lepote u Judeizmu, i sve ono pogrešno shvaćeno u hrišćanskom Trojstvu. Ovo su, u stvari, delovi kompletne šeme koja se nalazi utkana u svakoj religiji. U slučaju Astrologije postoji razlika, jer je Astrologija bliža filozofiji nego čistoj religiji. Da budemo precizni, znanje Astrologije je bilo sistem, koji je prethodnica nekolicini velikih sistema. Ovo je zbog toga što je u Astrologiji izostavljena centralna doktrina ili ličnost (ljudska ili božanska) potrebna da bi ova formalno predstavljala religiju. Ipak stoji sama po sebi kao potpuna slika Univerzuma i tako je nadživela

većinu ranijih religija koje su joj bile savremenice u drevna vremena.

Potpuni sistem je onaj koji izražava kompletnu sliku realnosti, ili u najmanju ruku uzima u obzir opšte faktore, ako ne i posebne. Tako moderna medicina može da proučava do najsitnijeg detalja delove fizičkog tela i njegovo funkcionisanje, dok gotovo ne uzima u obzir psihološki organizam, a da ne pominjemo povezanosti sa duhovnim, gde takođe može biti uzrok mnogih fizičkih bolesti. Moderna medicina, uz svu svoju tehnologiju nije kompletan sistem. Tek kada uzme u obzir stanja druga dva tela-psihičkog i duhovnog- tek tada će se moći nazvati pravom naukom ili umetnošću lečenja. Potpuni sistem je onaj koji obuhvata celinu. U doba klasike najveći deo korpusa znanja je bio generisan u periodu velike kreativnosti, 500 pne. i ono je bilo zasnovano na potpnoj slici Univerzuma. Ništa se nije shvatalo odvojeno od nečeg drugog. Makrokosmos je uslovljen zakonima prvih božanskih principa, dok je mikrokosmos sadržan unutar makrokosmosa i odražava i prati ga nižim nivoima Kreacije. Tako, na primer, u Kini yin i yang principi suprotnosti se sagledavaju u širem smislu kao ispravno delovanje, a u užem smislu kao ljudsko telo, dok na Srednjem istoku su Jevreji zasnovali svoje sekularne običaje na dvojniom principu obaveza i prava, a religiju na dvostrukom pristupu Bogu u ljubavi i strahu. Sve što postoji, sve do svakodnevnih obaveza, je bilo shvaćeno kao međusobno povezani lanac dužih i kraćih veza, koje postaju jednostavnije, a ipak moćnije kako se uspinju ka Božanskoj jedinstvenosti, iz koje je sve poteklo. Ovaj sveobuhvatni pogled je prenošen Zapadnoj civilizaciji gde je napredak antropocentrične misli i uspon nauke u sedamnaestom veku sveo zapadnog čoveka na čulno i mehaničko sagledavanje realnosti. Tako su instrumenti poput Galilejevog teleskopa otkrili njegovim savremenicima, filozofima, da nebeska tela nisu, onakva kakvim su ih naveli da veruju antički učitelji. Sunčevo čisto lice je imalo mrlje, a mesec grubu planinsku površinu, neke planete su imale svoje satelite, dok

Saturn poseduje čudne prstenove. Po jednom kratkom pogledu kroz teleskop, svaki pomodni gospodin tog vremena je morao prihvatiti ovo, a ceo alegorijski aspekt Univerzuma je tako nestao. Iznenada obični, prirodni čovek Zapada je počeo verovati da može svojim čulnim okom da vidi više nego mislioci davnina i tako da su ideje o povezanostima različitih svetova očigledno pobijene. U toku dve generacije čitava slika sveta koju su prihvatili Elizabetanci je nestala, a jedan prilično nekompletan i potpuno mehanički pogled, zadržan do nedavno, je zavladao zapadnim kulturnim establišmentom.

Ipak nije sve bilo izgubljeno. Dok u 'dobu razuma', kako su nazvali taj period, su se razmatrali fizički aspekti Kreacije, kroz sve veće i bolje instrumente, mala grupa ljudi raštrkana po Evropi održavala je sveobuhvatni pogled u različiti okultnim udruženjima i ezoteričnim školama. Ovo je bilo u rasponu od skolarskih grupa koje su brzo menjale klimu na univerzitetima do tajnih društava Rozenkrojcera i Masona. U ovome su postojala tri nivoa, nivo praznoverja, učenja i mudrosti. Neke od tih grupa su zaista bile ne mnogo više od lažnjaka, koji su slepo odreagovali na novi mehanicistički stav, dok su druge pažljivo proučavale drevna učenja mada nisu posedovali ključni uvid od vitalnog značaja. Ipak neki drugi su posedovali znanje, ali postali preokupirani magijskom moći i tako zaboravili svrhu duhovnog rada. Srećom nešto mudrosti se još uvek može naći ovde ili onde, i tragovi toga su pronađeni u Engleskoj, Holandiji i Nemačkoj, kod ljudi poput Fludd-a, van Helmond-a i Boehme-a koji su videli Univerzum kao jedinstvenu organizaciju.

Danas je situacija značajno drugačija. Posle nekoliko stotina godina dominacije parcijalne nauke prirodne filozofije, na Zapadu naročito, su se ponovo počele sagledavati međusobne veze i uslovljenosti u svemu. Razlog ovome je bila sumnja da, pošto je u potpunosti i široko prihvaćen mehanicistički sistem, ipak mogao imati svoja ograničenja. Na makrokosmičkom nivou, činilo se da

veliki teleskopi ipak neuspevaju da nam daju širi uvid u Kreaciju uprkos sve većim dimenzijama sočiva, ogledala i razvijenosti optike. Dalje, kako je otriven univerzum radio talasa, otkriven je jedan novi svet suptilnijih sila vibracije koji nije ni naslućivan, osim u drevnim alegoričnim opisima 'muzike sfera'. Na mikrokosmičkom planu prividna čvrstina materije se rasplinula u laboratorijskim eksperimentima atomom, koji su otkrili još manje entitete, koji bi se mogli sagledavati i kao puls energije ili paketići materije. Ajnštajn je konačno opovrgnuo koncept mehanicističkog univerzuma sagledavanjem vremena na potpuno nov način, tako da je svakodnevna uobičajena logika izgubila vrednost. Sve ovo, sa ponovnim otkrićem magnetosfere naše planete i njenih ekoloških sistema, učinilo je da naučno ispitivanje teži dubljem uvidu kroz slojeve vidljivih procesa, koje su upravo drevna i okultana učenja naglašavali, da možda čak i suptilnije sile postoje izvan zemlje i unutar ljudskog bića.

Eksperimenti, koji bi se smatrali profesionalno štetnim na početku dvadesetog veka, sada se poštuju i opšte zanimanje za paranormalno je povećano zahtevima mnogih inteligentnih pojedinaca, koji istražuju i spekuliraju na odgovoran način mnoge fenomene, koji su u poslednja tri veka smatrani sujevernom glupošću. Ovo je stvorilo situaciju u kojoj oni koji su ozbiljno upućeni u drevnu istinu o objektivnom Univerzumu imaju obavezu da preformulišu originalni model da bi zadovoljio potrebe i očekivanja moderne kulture i vremena.

Problem, kao i uvek, jeste u spajanju drevnog i modernog na takav način da stvori vezu sa savremenim pogledom, a ne samo savremenom realnošću, već sa objektivnom Egzistencijom, koja je uvek postojeća sada i zauvek. Takav zadatak nije lak, naročito u trenutnom izučavanju Astrologije, gde toliko pretpostavki za i protiv već postoje. Središnja pozicija će biti vaše polazište, ja se nadam. Ja ću sa svoje strane definisati sopstveni stav, što možete uzeti u obzir, jer ipak svako od nas jeste subjektivan pri svom

sagledavanju u manjoj ili većoj meri . Moj pristup Astrologiji je sa kabalističke osnove. Kabala je drevno okultno učenje i sistem Judeizma. Mada ovo prosto znači jedan trajan oblik istine o Bogu, Univerzumu i Čoveku. Desilo se da to predstavlja moje kulturno nasleđe. Bitno je to imati na umu mada ću govoriti o onome što se čini da predstavlja dva različita teoretska sistema, sa praktičnim primerima, ja ću ipak konstantno govoriti o jednome, objektivnoj realnosti.

Makrokosmos

Objašnjenje koje sledi predstavlja razvijanje pozadine kosmogonije unutar koje Astrologija funkcioniše. Tokom vremena ljudi su koristili tri osnovna jezika čovečanstva da bi osvetlil priču o ulasku Egzistencije u Postojanje. Neki su objašnjavali konkretnim delima poput gradnje, plesa ili rituala, drugi su koristili alegoriju objašnjavajući emocionalnim jezikom mita i umetničkih slika izranjanje, procvat i povratak Egzistirajućeg njegovom izvoru, a opet neki su opisivali ovaj proces intelektualno izvodeći šeme, koje su sadržale delikatnu međuigru kosmičkih sila, koje su stvorile impuls i stavljajući sve u pokret. Mi ćemo kristiti mešavinu intelektualnog i emotivnog pristupa, počevši sa naj univerzalnijom idejom- ako je pre egzistencije išta postojalo, to je bilo *Ništa*. Rečeno je da Bog ne postoji. Odnosno da je Bog izvan egzistencije. Zatim da je perthodno egzistirajuće bilo *ništa*, a potom je Bog, po svojoj volji, učinio da se Postojanje ovaploti iz Ničeg u Nešto. Ono jedno ili Jedinstvo je osnova svemu što će nastati, sve podržano i održavano voljom Boga. Ako bi Bog uklonio volju božiju, egzistirajuće bi nestalo i sve bi se vratilo u *ništa*. Mada, tradicija nam govori, da je svrha Boga da Egzistirajuće ne postoji samo, već i da se razvija tako da bi Bog mogao da podrži odraz Boga u Ogledalu Egzistencije koje je načinjeno po liku Boga. Lik Boga nije Bog mada odražava sve božanske atribute. Pa je tako, tadicija nam govori, došlo do emanacije deset osnovnih aspekta

Božanstvenog, koji su emanirali iz Ničega u manifestaciju. Ovo nešto, što je savršena manifestacija. Ovo je bilo i biće, sve dok je Postojanju voljno postojati, večni i nepromenljivi model na osnovu kojeg je sva niža manifestacija zasnovana. Kao Božanstveni i savršen lik Boga predstavlja vezu između Boga i nižih svetova u Kreaciji. Prva manifestacija principa je instrument Božanskog Vladalaštva, kroz koje Božija volja iskazuje svoju svrhu. Nazivano mnogim imenima u različitim tradicijama na Zapadu je poznat kao 'Beskrajni Svet' u hrišćanstvu, a Svet Aziluta u Kabali. Azilut je hebrajska reč koja označava dva pojma 'isijavati' i 'stajati pored', a ovde ispoljavanje forme i mesto do Božanstvenog.

U Kabali postoji metafizički dijagram ovog Najvišeg sveta.(postoje mnoge slične šeme korištene širom sveta, a ova je u najširoj upotrebi na Zapadu). Njime je Deset božanskih atributa ili principa izloženo u konačnom obliku. Ovo principi su dali univerzalne zakone, a ovi zakoni pravila i niža pavila,a zakon je sekvencijalna hijerarhija koja postoji čak i u najsavršenijim sferama. Počevši na vrhu, iz kojeg se celina izliva, se nalazi Kruna. Ovo je prvi princip, to jest, sve što nastaje ima svoj izvor u Jednome. Ovo je mesto ravnoteže. Sa desne strane se nalazi Atribut ili Sefira, kako ih još nazivamo, Mudrost, koja predstavlja aktivni aspekt prve Sefire Krune. Nasuprot njoj je Sefira Razumevanja, koja predstavlja pasivni aspekt. Ovo su tri osnovna zakona klasičnog trojstva, koji stvaraju Postojeće, manifestuju ga i razgrađuju. Zakon Jednoga na vrhu i zakon suprotnosti oličen u aktivnoj Mudrosti i pasivnom Razumevanju, a zajedno čine trojstvo, koje nalazimo i u drugim tradicijama. Tako Triada supernala, zajedno sa ostalim što proizlaze iz njih, predstavljaju ono što kontroliše oblik i mehanizme koji sačinjavaju Univerzum.

Niže Atribucije potčinjene su prvim trima principima i raspoređene na aktivnom, pasivnom i neutralnom stubu Drveta Života, kako nazivamo kabalistički dijagram sa slike 3.

Slika3. Drvo Života.

Ovaj dijagram je kabalistička šema deset osnovnih principa koji čine Postojanje. Raspored sadrži više nivoa funkcija i toka. Planete povezane sa svakom Sefirom su dodate da bi uputile u prve principe, mada su ove samo bleđa replika Božanske snage na Suptilnom ili Astralnom planu. Upravo na osnovu ovog modela su čitav Svemir i sva kracija sačinjeni

Imena nam se u prvi mah mogu činiti čudnim, ali kako vreme bude prolazilo i proučavanje odmakne, ona dobijaju dublje značenje. Mi nećemo prodreti u ovoj studiji previše duboko u prirodu Drveta, nego tek nagovestiti skicom glavnu šemu da bismo videli kako se isti principi primenjuju u različitim svetovima i tako zaključili da je mikrokosmos uslovljen makrokosmosom.

Ostatak Drveta je sačinjen od serije manjih i većih Triada. Veće su, pored Triade Supernala, principi Blagosti, Strogosti i Lepote, koje zauzimaju središnji deo, i principi Večnosti, Reakcije i Temelja koji formiraju sa Kraljevstvomna dnu, dve niže Triade. Važnost gornjeg, središnjeg i donjeg nivoa postaće očigledna kasnije, pri konstruisanju čoveka koji se zasniva na ovom modelu. Niže Triade koje su sačinjene su sačinjene od staza, kako ih nazivamo, koje povezuju bočne Sefirot(plural od Sefira). Ove definišu funkcionalne aspekte Egzistencije naspram svesti Triada središnje kolone. U analogiji, one su nesvesni intelekt ruku i nogu naspram svesti uma i srca osobe. I zaista u ranoj kabalističkoj literaturi simbol Velikog Čoveka je korišten za objašnjavanje funkcija leve i desne strane, a centralna Božanskom voljom. Iz ovog savršenog prikaza proizašli su kasniji i niži likovi Kosmičkog ili Zodijačkog čoveka koji je odraz svog tvorca u nižem Svetu.

Za Niže Svetove se kaže da su nastali iz prvog Večnog, zato što je bio nepromenljiv. Pošto je bio savršen u tom svetu nije bilo pokreta, pa tako ni razvoja ili prostora za delovanje. To je bio

paradoks. Pored toga, ovaj Božanstveni svet je bio samo jedan korak od Boga i tako u Volji da ugleda sebe, Bog, tradicija nam govori, je pokrenuo Kreaciju, pa kako je udaljenost bila veća Bog je mogao bolje osmatrati odraz Božiji. Tako je kreacija iznikla iz Savršenog Sveta Božanskog ispoljavanja. Ovo je bio drugi od četiri Velika Sveta koji imaju svoje poreklo u četiri nivoa Beskrajnog Sveta..

Kreacija je početak vremena. Svet koji pretvara Postojanje iz savršenog mirovanja Večnosti u kosamički cvet koji se polako razotkriva otvarajući se, kako ga tradicija vidi, koristi sve vreme za svoj procvat , da bi se konačno osušio dok milijarde bića prolaze kroz ciklus kosmičke godine. Kreacija sveta je ono gde sve počinje nastajati, to jest, ono nastaje iz pokreta Univerzuma na isti način kao što u proliće lišće izlazi iz zaleđenog drveća. Sve stvari koje nastaju jesu čudo Kreacije. One nastaju radi Volje Božanstvenog, koja deluje kroz sefirot Kreacije, donoseći ideju Božanstvenog Sveta u stvorenu manifestaciju. Tako se sve stvari i bića kreću tokom vremena, i svako ima svoje vreme na kosmičkoj skali.

Prema Kabali, drugi Svet Kreacije je prvi nivo razdvajanja. Ovo je prvo pravo odvajanje od samog Boga. Ovde započinje i iskrivljenje, suprotnost, sukob i izbor. Ipak, ovo je, kako nam kažu , božanska namera, jer čini, kako nam tradicija govori, kosmičku igru mnogo zanimljivijom. Ovaj element izbora i pogreške, i iskušenja, je tako ispit dobroga i osnažuje slabe, jer kako bi se drugačije dobro pokazalo takvim. Na višem nivou kosmičke Kreacije uspeh ili neuspeh, život i smrt imaju sasvim drugačija značenja. Uvek postoji novi ciklus igara, koje će se igrati i vremena za njih sve dok Kreacija postoji.

Sledeći aspekt drugog Sveta je da se u njemu nalazi i prvi, ili bismo mogli reći, da kao što svetlost prožima vazduh, tako Emanacija ili Božanstvenost prožima svet Kreacije. Ovo ne znači samo sveprisutnost Božanstvenog , već i da su na kreativnom nivou dve vrste zakona kojima se pokoravamo, Božanski i Kosmički. Što

implicira da je Univerzum na ovom nivou složenija struktura i ovaj princip se ponavlja sa svakim sledećim nivoom spuštanja.

**Svet emanacije
Večnog**

**Slika 4
Planetarni principi**

**Svet Kosmičke
Kreacije**

i uticaj

Fizičke energije

**Svet Formacije
Suptilnog**

planeta i materijalno

SLIKA

**Svet Prirodnog
delovanja
Organski i
Elementalni nivo**

Skale Egzistencije. Ovde je ono što se naziva Jakobovim stepenicama koje prikazuju sve nivoe organizovane Egzistencije. Iz Večnosti izlazi Kreacija, Formacija i Akcija, svaki niži svet se potčinjava zakonim višeg. Ovozemaljska Astrologija je uglavnom zainteresovana za Suptilni ili Astralni nivo Egzistencije i njegov uticaj na prirodni svet ispod. Ezoterična Astrologija se bavi celokupnom slikom

Ilustrujmo ovo: na ovom mestu vidimo da prvi Svet sačinjavaju principi, a drugi zakoni. Ovi zakoni su sačinjeni od kreativnih principa koji su stvorili isključivo zakone i pravila kreacije.

Rezultat ovoga je povećana složenost i manja proizvoljnost. Tako na primer postoje sada dva komplementarna faktora; aktivni šireći

Sefirot Kreacije sa jedne strane i pasivni ograničavajući ih sa druge strane. Ovo je prikazano u dva bočna stuba na Drvetu Kreacije koji izniču iz originalnog Drveta Emanacije koje je iza i unutar Zakona Kreacije.

Iz Sveta Kreacije izlazi treći nivo Egzistencije. Ovaj se u Kabali naziva Formativnim Svetom. Poznat je i pod nazivima Astral, Planetarni ili Suptilni Svet u drugim Zapadnim Tradicijama, ovaj je dosta različit od druga dva viša sveta i za njega se kaže da je fluidne prirode, konstantno menjajući formu. Njegova svrha se izražava u ovom vodenom kvalitetu, jer fluidnost podržava neprestane pokrete oblika Kreacije. Tako bića Kosmičkog Sveta mogu razviti medij, koji je takođe promenljivog oblika kao i Univerzum, koji prolazi kroz faze rasta i opadanja Kreacije i Evolucije.

Formativni svet se naziva planterarnim, ovo je nivo na kome suptilni planetarni principi funkcionišu. Ovo ne deluje, kao što mnogi veruju, kroz fizička kretanja i pozicije planeta. Ovo su samo materijalni izraz na četvrtom i najnižem nivou, Svetu Egzistencije. Suština planeta je u stvari suptilne prirode i izražava Sefirotske principe najvišeg sveta na trećem ili astralnom nivou materijalizacije. Ovde opet, je povećan broj zakona, dok dva gornja sveta određuju ovaj treći. Dok ga veća gustina čini još kompleksnijim, ovo je zaista vrlo proređen niz zakona, ako bismo ih poredili sa onima koji vladaju na nižem, fizičkom Svetu.

Način da sagledamo Suptilni svet, a to je moguće, jer se nalazi u dometu senzualne i psihološke svesti, je da posmatramo prilike u vremenu. Istorija ljudskog roda odgovara ovim većito promenljivim stanjima Suptilnog Kosmosa. Ratovi i periodi mira dolaze i prolaze, kao i epohe procvata ili depresije u narodima. Svakoga dana mas-mediji odražavaju konstantnu dramu grupa i pojedinaca uhvaćenih u ovom ili onom prodoru, razvoju ili krizi. Točak sreće daje priliku nekom projektu ili ga odvodi u propast, donosi spore promene ovde ili revoluciju drugde. Svuda se dešavaju plime i

oseke događaja, nekad poplave, a ponekad suše se javljaju u ljudskoj istoriji, ponekad neznčajne grupe pojedinaca čine kritičnu grupu, koja će povesti čitavo čovečanstvo. Sve ove suptilne aktivnosti se dešavaju u skladu sa opštim prirodnim kretanjima, izuzev povremenih zemljotresa i oluja, ova održavaju konstantan ritam u kojem se fizički univerzum kreće lagano u svom elementalnom kuženju. Razlika između dva niža Sveta je u dimenziji koja ih razdvaja. Kamen, biljka i kraljevstvo životinja znaju malo ili čak ništa o suptilnom i psihološkom svetu koji preokupira čovečanstvo, a tako je i čovečanstvo nesvesno drame koja se odvija u spiritualnom pri kreaciji, ili na Božanskom nivou Egzistencije.

Najniži od četiri Sveta je Fizički. Ovaj nam je i prilično dobro poznat, mada o njemu smo morali učiti od samog rođenja, kao i svako inkarnirano ljudsko biće od kada je ljudskog roda na Zemlji. Suština Fizičkog Sveta je međuigra materije i energije. Ovo je predstavljeno na Drvetu Sveta Akcije, kako se naziva u Kabali, na dva bočna stuba. Materija je levoj, a Energija na desnoj strani sa hijerarhijom mineralne, biljne, životinjske i ljudske svesti koji okružuju centralnu osu.

Ako bi posmatrali na drugi tradicionalni način Fizički Svet može predstavljati stepenice uparenih korespodencija. Tako Zemlji odgovaraju elementi, svetu Prirode odgovaraju u malome organska tela, nivou Meseca ćelije, fizičkim planetama molekuli, Suncu svet atoma, a zvezdanom svetu subatomska materija i energija Mlečnom putu. Izvan galaktičkog nivoa je nivo Većeg Svemira, kao što ispod sub-sub-atomske je granica fizičkog sveta i leži Niži Univerzum ili elementalno ništavilo. Ove korespodencije onoga što je gore i onoga što je dole odgovaraju mehanizmima rezonancije koja deluje sa makrokosmosa na mikrokosmos. Ti zakoni i pravila čine osnovu Astrologije.

Uzmimo planete za primer, prvo vidimo kako planetarni principi u Suptilnom Svetu iznad se manifestuju u Fizičkom Svetu ispod, kroz

sirovu energiju i gustu materiju samih planeta, sa fizičkim poljima sile, koja ih okružuju, dok se okreću oko Sunca. Fizički te planete su sačinjene od subatomske, atomske i molekularne sile i oblika, i kao takve utiču na tela sačinjena od slične energije i materije. Ova fizička interakcija je precizno opisana Njutnovim zakonom, sve utiče na ono drugo. Ovaj zakon nije samo primanljiv na Zemlju i njeno privlačenje sa Mesecom, već i na svako drugo nebesko telo nad Zemljom i na sva bića i stvari na Zemlji. Sunce, da proširimo ovo poređenje, ima određeni uticaj atomske prirode na Zemlju i njene stanovnike. Na primer, zabeleženo je tokom posmatranja, da ritam bruto nacionalnog dohotka Sjedinjenih Država se podudara sa jedanaest do dvadeset dve godine sunčevih pega i ciklusom solarne radijacije. Galaktički nivo, ipak ima najsuptilnije uticaje. Ovo je rečeno u vezi sa Velikom Galaktičkom Godinom, u kojoj se Zemlja kreće menjajući svoj položaj na Mlečnom putu. Ovo kosmičko kretanje se manifestuje u istoriji čovečanstva kroz epohe od 2000 godina, trenutni galaktički mesec je Vodolija. Sve izloženo valjano ilustruje maksimu 'kako gore tako dole' koju često spominju drevna učenja. Proučimo sada ono što je 'dole' u prirodi čoveka, mikrokosmos koji podražava lanac međusobno prožimajućih svetova na četiri različita nivoa: fizičkom, psihološkom, duhovnom i Božanstvenom iskustvu koji se nalaze na istom mestu u prostoru i vremenu unutar pojedinca. Počecemo sa fizičkim telom, koje se u Astrologiji manifestuje kao Ascendent.

Telo i Ascendent

Ljudsko biće je sačinjeno od četiri različita tela, svako odgovara sopstvenom nivou realnosti, u četiri velika Sveta, koji sačinjavaju Objektivnu Egzistenciju. Većina ljudi je potpuno nesvesna ičeg više od fizičkog tela i pomalo psihološkog organizma, koji proizvodi raspoloženja. Razlog za ovo je da su oni u svojoj prvoj fazi evolucije i nemaju svesno pamćenje silaska iz viših svetova, kao što se ne sećaju boravka u materici. Značaj ovog stanja je

kompleksan i može se samo obuhvatiti razumevanjem istinske prirode ljudskog bića i njegove pozicije u Četiri Sveta. Ovo je moguće postići proučavanjem sebe samoga. Prvi korak bi bio proučavanje fizičkog tela čoveka.

Fizičko telo je elementalna mašina, koja funkcioniše unutar odnosa čvrste materije, fluida, gasova i toplote ili zemlje, vode, vazduha i vatre. Pošto je mehanizam organskog porekla, on ne može funkcionisati bez elementalnih interakcija i svih cevi, komora, pumpi i bezbrojnih delića, koji sačinjavaju fizičko telo. Tako je prvi nivo čoveka u stvari mineralna osnova sa nešto tragova metala u razmeni materije i energije koja održava telo kao operativnu mašineriju od rođenja do smrti. Bilo koji veći kvar učiniće da ova mašina prestane sa radom, kao i bilo koja druga.

Drugi nivo je hemijski. Odvija se preko organskih sistema poput limfnog ili cirkulacije krvi kroz tkiva koja sačinjavaju materijal tela. Hemijski metabolizam tela je ključan za njegovu efikasnost i stanje. Na primer zavisno sa koje strane gledamo, anabolična ili katabolična predominacija dovodi da se razviju aktivne ili pasivne tendencije. Ovo vidimo svakodnevno, kada se osećamo dobro ili loše, a dugoročno kroz postepene promene stanja tela od letargije do entuzijazma prema životu. Ove promene su povezane sa astrološkim faktorima. Prvo svakodnevne promene su uslovljene rotacijom Zemlje i položajem Meseca, koji utiče na telesne tečnosti i njihove hemijske reakcije. Na primer krv, kako je otkriveno, se zgrušnjava različitom brzinom u zavisnosti od faze Meseca. Dužim periodima vladaju položaji planeta i njihovi aspekti. Jedna od teorija je, da svaka planeta ima određen uticaj na određene delove sistema žlezda u telu. Tako Merkur i Venera utiču na tiroidu i paratiroidu endokrinih žlezda, stimulišući telo svojim usponom i udaljavanjem na primer, dok Jupiter i Saturn vladaju post i anterpituarnim žlezdama, a Neptun hipofizom. Mars utiče, kako se sugerije, na adrenalinske žlezde, Uran na gonade, dok Sunce i Mesec vladaju timusom i pankreasom tako. Žlezdano-planetarni sistem je

spekulativan. Njegova vrednost može biti u tome da identifikuje bio-hemijski momenat koji odgovara planetarnom, koji je opet makrokosmička manifestacija Sefirotskih principa sa viših Svetova. Sledeći nivo je elektro-magnetski. Deluje iznad i unutar hemijsko-molekularnog nivoa hormona i enzima. Ovaj nivo uključuje u sebi ne samo interreakciju pozitivnih i negativnih jona pomoću koji telo pokreću milioni procesa, već i elektro-magnetno polje koji obavlja svaki biološki organizam. Postojanje ovog elektro-magnetnog omotača je očigledno, dok po smrti on nestaje i samo ostaje fizička i hemijska ovojnica. Fenomen života čini i nešto više od polja sile i njenih centara i tokova; ovo je takođe i posrednik između najnižeg dela psihe i tela, kao što je hemijski nivo posrednik između električnog nivoa i čisto fizičkih komponenti tela. Na jednom nivou nožemo ga sagledati kao poslednji i tako u kabalističkom smislu odgovara Svetu Kreacije u mikrokosmosu tela kako su hemojski i fizički ekvivalentna Suptilnom i Fizičkom Svetu. Supstanca polja je atomska, tako je sačinjena od elektronske sile i oblika nasuprot hemijskom ili molekularnom nivou sile i oblika predstavljenom u metabolizmu. Kosmička funkcija elektro-magnetnog nivoa tela može se odnositi na Sunce, koje kao kosmički atomski princip utiče na nivo zdravlja. Svako ko je udaljen od sunčeve svetlosti zna kakve egekte ovo ima na vitalnost. Tako je elektro magnetni faktor direktno povezan sa pozicijom fizičkog Sunca na dan rođenja i sa njegovim kretanjem kroz Zodijak. Ovo nas dovodi do naše prve usko astrološke teme Ascendenta. Ascendent je fizički tip tela osobe, to znači da bilo koji znak bio u prvoj kući daje nam utisak ili odlike tog fizičkog organizma. Sada predpostavimo da čitalac već ima nešto praktičnog iskustva u Astrologiji i pogledajmo na primer da će Rak u prvoj kući dati karakteristike bledeog i glatkog lunarnog lika vodenih očiju. Sa tečke gledanja naše studije razlog ovome je to, da se u trenutku rođenja kristalizuje fluidno suptilno telo osobe koja se inkarnira u konačan oblik, koji kasnije poprima ove odlike. Ovo znači da uprkos rasi,

naciji i porodici, koji doprinose bojom kože, nacionalnim temperamentom i porodičnim stremljenjima, osoba dobija svoj lični astrološki kalup osobina. Ovo je ipak retko u čistom obliku, zbog drugih astroloških i fizičkih faktora, tako da pogađanje Ascendenta i nije toliko mudro, zato što Mars na primer daje mračnu oštrinu i tako modifikuje bledilo lunarnog lika, ili bi u drugom slučaju Mesec vladalac Raka, mogao primiti težak uticaj Saturna, koji bi očvrsnuo mlake karakteristike Raka.

Mnogi smatraju da Ascendent ima jednu od najznačajnijih uloga. To bi bilo tako, ako ta osoba živi životom čisto fizičkog bića. I mada shvatamo da većina ljudi tako vidi, nemojmo prepostavljati da je Ascendent preovladavajući faktor. Ascendent je pre poput astrološke vreće u koju sva bilološka i psihološka oprema i osobine su spakovani. U suštini to je oblik tela koji nam je dat po rođenju i koji formiramo tokom života. Tako osoba u podznaku Raka(ascendent) će biti sklona gojenju, psihički osetljiva i osetljiva na promene raspoloženja. Dalje, ako govorimo o fizičkim slabostima, podznak Jarca može doneti bolesti kože ili kostiju, Lav srca, i tako dalje u skladu sa bolestima tradicionalno pripisanim svakom znaku. Ascendent se povezuje samo sa fizičkim, hemijskim i elektronskim nivoom ličnosti, on kristalizuje prirodnu istoriju rase, nacije, porodice tog određenog fizičkog organizma.

Fizičko telo je najgušće i najkompleksnije od četiri tela, koja poseduje inkarnirani čovek. Ono je evoluiralo milionima godina i vođeno je do najsitnijih detalja u tome elektronskim fluktacijama, težinom svih zakona viših svetova kao i zemaljskih. U stvari nema tu puno mesta za fleksibilnost po pitanju tela u odnosu na kosmičku okolinu. Nekoliko desetina stepeni odudaranja od normalne temperature naše atmosfere će uništiti telo. Ova suštinski bitna zona unutar koje organski život može opstati, ukazuje nam koliko je bitan balans između zemaljskih uslova i kosmičkih uticaja. Ovo takođe ilustruje kako u trenutku rođenja ono što se nalazi na istočnom horizontu ima efekat kosmičkog gaza na

brodu pri porinuću. To je onaj pečat koji Ascendent utiskuje na telo deteta koje izlazi na svetlost dana. Jači je od bilo kog fizičkog uticaja u trenutku rođenja, deluje poput obalnog vala koji sipra, nasipa i oblikuje obalu ostavljajući pesak da tako očvrsne. Oblici tako nastali nikako nisu nasumični, već predstavljaju dvanaest modela u različitim modifikacijama kosmičkih uticaja i astroloških značenja.

Ascendent može biti shvaćen kao mešavina zemaljskih i kosmičkih trenutaka interakcije. Astrološki on određuje kako će osoba izgledati spoljom svetu i kako će fizički na njega reagovati. Suditi o karakteristikama Ascendenta je površinski i plitko. Ipak ga treba uzeti u obzir, jer je on tačka u kojoj se susreću spoljni i unutrašnji svet, što dalje svesno ili nesvesno utiče na naš život i način na koji delujemo i na koji na nas deluju. Ascendent nije puno različit od odeće koju nosimo, a koja ukazuje na tip naše ličnosti ili naš položaj, sa izuzetkom da Ascendent, telo koje nosimo, nas oblikuje silama određenim tačnim vremenom našeg rođenja. Ovaj momenat nikako nije slučajan. Ovo je pažljivo izmanipulisan događaj osmišljen večno promenljivim fluktacijama svemira, da bi doveo određenu osobu u određeno telo i pa tako i u život u tom određenom trenutku. Ovaj momenat stapanja kosmičkog i zemaljskog oblikuje psihu i utiskuje u telo nasleđene tendencije poditelja, naroda, rase, Ascendent kao prekrivač svega toga, će učiniti osobu intuitivnom, ili osećajnom, tupom ili promišljenijom, mršavim živčanim ektomorfom, mekim punijim osetljivim endomorfom ili mišićavim i stalno aktivnim mezomorfom. Ove karakteristike proizlaze iz kalupa načinjenog od znaka i planeta koje utiču na Ascendent. Dokaz ovome je činjenica da, mada se fizičke karakteristke nasleđuju, nije svako dete replika svojih roditelja. Ipak često postoji iznenađujuća Astrološka sličnost u porodicama, koja se često povezuje sa uticajem sudbine. Ali pre nego što počnemo razmatrati prirodu sudbine moramo proučiti i

razumeti ono što sačinjava psihi koja je primarni generator modela našeg života.

Osnovno planetarno telo

Psiha je moderan termin za ono što je nazivano sideralnim ili planetarnim telom. Ona predstavlja suptilnu anatomiju u ljudskog bića i korespondenira sa Višim Formativnim Svetom ili suptilnim nivoom realnosti. Dok je struktura psihe zasnovana na istom modelu kao i fizičko telo, njeno delovanje nije poput mehaničkih ili organskih procesa koje vidimo u organskoj materiji. Mada je sličnost u tome što prati isti set principa, koji izlaze iz prvog Sveta i dolaze u Egzistenciju određenu Vremenom. Koristeći model Sefirotskog Drveta postavićemo strukturu i zakone psihe ili planetarnog tela.

Počevši od najniže Sefire vidimo, prema Jakobovim stepenicama na slici 4, na koji način i gde je ovo elementarno telo uhvaćeno u fizičkom Drvetu ispod. Ovde se spaja ćelijsko tkivo mozga i centralnog nernog sistema, sa metabolizmom i elektro-magnetskim poljem. Ovo je mesto direktne veze psihe sa materijalnim aspektom tela. Iznad ovoga je ego um. To jest deo nas, koji je delom fizički, a delom psihički. Pripada biljnom aspektu čoveka i sačinjava organ svesti, kojim on posmatra svet oko sebe. Čovek je visoko sofisticiran instrument i njegovu osnovu predstavljaju obrazovanje, stečene veštine, navike, sećanje i predstava o samom sebi. On uz pomoć uobičajenog shvatanja, svešću svakodnevice pronalazi svoj put i izvršava sve habitualne radnje neophodne mu da preživi u okruženju i uspostavi odnose sa drugim ljudima. Ako telo u osnovi Drveta predstavlja Ascendent i planetu Zemlju,

SLIKA 6

Planetarna psihologija. Planetarno telo ili psihološki organizam se nalazi između fizičkog i duhovnog nivoa realnosti. Njegovu anatomiju sačinjavaju intelekt, emocije, psiho-biološki procesi i svest koji sa direktno odnose na suptilne planetarne principe makrokosmosa. Upravo zbog ovoga nam horoskop može pružiti detaljan uvid u prirodu psihe. Tu uključujemo takođe i jungovske arhetipove koji odgovaraju planetarnim bogovima.

onda ego vidimo u paru sa principom Meseca. Pošto Mesec ima dve strane, tako i ego ima tamnu i svetlu. Ove negativne i pozitivne aspekte iskazuje u prijateljskim ili neprijateljskim izrazima zasnovanim na obrazovanju ega. Ovo ne mora biti u vidu školskog obrazovanja, već životnog uopšte, tako lunarne kvalitete odražava ego likom izgrađenim tokom godina. Tamna strana psihološkog Meseca je deo ega, koji se ne prikazuje, bilo da sam to ne želi ili da shvata svoje nazore društveno neprihvatljivim, zato je mesečev ego društveno orjentisan, to je odraz društva i ličnog značaja. Malo razmišljanja na temu povezanosti ega i Meseca otkriće nam mnogo. Rast i opadanje ega su tačna paralela ličnog iskustva Meseca u natalnom horoskopu. Na primer, može se primetiti kod osetljivijih ljudi, da kada se trenutni položaj Meseca nalazi u kvadratu ili opoziciji natalnom Mesecu, da dolazi do tenzije, koja prerasta u opuštenost kada ova ulazi u trigon ili sekstil. Ovo je naravno samo opšte pravilo primenjeno na ovaj nivo psihe. Ono što je bitno, jeste uvideti razliku između fizičkog odnosa Ascendenta i stanja ega. Tu primećujemo dve sfere uticaja, koje se prožimaju: fizičke faze Meseca, koje deluju na Ascendent tela i na ego definisan natalnim Mesecom.

Sledeći nivo je granična zona između fizičkog i psihološkog. Sefitot koji korespondiraju Merkuru i Veneri predstavljaju ove principe unutar suptilnog tela, koje deluje bio-psihološkim funkcijama. Ovde je bitno napraviti razliku između prvih sedam planeta, uključujući tu i Zemlju i luminara (pogledati sliku 6). Ove planete postavljene na

bočne stubove deluju aktivno ili pasivno u Sunčevom sistemu. Ovo ne vidimo direktno u makrokosmosu, ali lako se da primetiti u paralelnom sistemu psihološkog ili unutrašnjeg solarnog sistema. Uzmimo na primer dva koja sad posmatramo. Merkur je reflektivna jedinica. On predstavlja, prenosi poruke, usklađuje i prenosi informacije psihe o drugim principima ili bogovima Sveta. Dok aktivan položaj ima princip koji odgovara Veneri stimulišući uloge, kruženje energije, uzdižući i dajući život bio-psihološkoj zoni koju zajedno sa komplementarnom merkurijskom sefirom zauzima. Položaj Venere na aktivnom stubu se često dovodi u pitanje kod ljudi koji ne gledaju dalje od astroloških klišea. Venera je aktivan ženski princip, i bilo koja mlada žena u ovoj fazi zna, kao i njeni obožavaoci, da je upravo ona ta koja ima inicijativu u većini situacija. Venera je pokretačka moć strasti, dok je Merkur brz, ali i delikatan, poput leptira stalno u pokretu, ali nikad nije taj koji predvodi. Na ovom nivou oni predstavljaju niži planetarni sistem mnogostrukih uloga koji se bavi potrebama tela, ega i selfa koji je skriven u nivou nesvesnog osobe.

U centru Drveta psihe je self, sopstvo. Ovo je Sunce unutrašnjeg solarnog sistema. Luminar poput Meseca, ono predstavlja viši nivo svesti je za razliku od Meseca, koji samo reflektuje, ono stvara svetlost. I dok je ego-um obučen da formira lik bogatog ili siromašnog čoveka, mudraca ili budale, sopstvo nije ništa drugo nego ono samo. Vidimo ga kao posmatrača u lucidnim snovima, ili onog koji gleda nepristrasnim okom tokom velikih kriza ili momenata dubokog mira. To je iskreni deo ličnosti, koji nekad progovara tihim autoritetom, kada se ego priprema učiniti nešto glupo, ali možda društveno prihvatljivo u tom trenutku. Generalno, kad govorimo o sopstvu, ono ostaje ipak u pozadini, u nesvesnom, iza vela koji se proteže između Merkura i Venere. Ova linija na psihološkom Drvetu je granica preko koje prelazi iskustvo dok odlazi u memorijske banke planetarnog tela. Ova granična linija je međa nesvesnog preko koje dolaze odgovori iz dubine psihe.

Sunce stoji iza ovog vela , ponekad vodeći nas posredno, a ponekad čekajući na direktan poziv kada ego-Mesec ne može da se izbori sa novim i kritičnom situacijom. Ovo je zbog toga što se sopstvo isključivo bavi istinom o životu. Kao bog Sunca Apolon, ono može videti samo istinu i retko koji ego-Mesec može se suočiti sa direktnim zracima Selfa. Sa astrološke tačke gledišta Zodijački položaj Sunca u karti određuje onaj kvalitet selfa i poziciju u zemaljskoj kući koja odgovara oblasti života u kojoj bi Sopstvo trebalo delovati, ako se ikada izdvoji. Razlog za ovu tvrdnju je to što većina ljudi živi pod uticajem Ascendenta ili Meseca, a to ćemo opisati detaljnije kasnije.

Pozicija planete Mars i Jupitera zauzimaju psihološke sefirot koji odgovaraju emotivnom životu osobe. Ovaj nivo je prilično udaljen od osećaja i raspoloženja koje obično uzrokuju niže planete, Mesec i Ascendent deluju na psihobiološke procese, ego-um i telo.

Emotivni nivi psihese mnogo ređe manifestuju nego što to većina ljudi misli.. Duboka ljubav ili gorka svađa koja traje mesecima ili godinama odgovara ovom mestu u poretku. Takođe i fenomen kajanja, bliskosti, i hrabrosti, kao i ljubavi prema nečijem radu, religiozna posvećenost ili pravednii bes. Sve ove emocije, neke dobre, a druge loše, se nalaze na ovom planetarnom nivou i značajno pomeraju psihu u određenim periodima života, kada su Mars ili Jupiter dobro ili loše postavljeni. Ovo je u mnogim tradicijama mesto duše, ili deo nas koji je povezan i sa nečim višim, nego što je svakodnevni život. Mars i Jupiter se mogu videti kao anđeli čuvari koji nadgledaju moralne aspekte psihe.

Ako to pogledamo sa kabalističke tačke gledišta, javlja se pitanje koje je često postavljano, zašto je Mars na posivnom stubu?

Odgovor je da, kao suprotnost aktivne Venere, Mars je pasivan, ograničavajuća strana aktivnog principa. Njegova emotivna moć je pod kontrolom discipline. Ni jedan vojnik se ne bi mogao nazvati vojnikom, ako nije pod kontrolom. Čitava osnova borilačkih veština je znati kad početi i stati. Uobičajeni prikaz Marsa kao nasilnog

ratnika je dobar primer degeneracije zaista bitnog principa, koja se dešava, kad plitko poznavanje zauzme mesto direktnog iskustva. Jupitera vidimo kao velikog i velikodušnog kralja moćnog i milosrdnog, nasuprot Marsovoj strogoj pravednosti. Ovi likovi nam donose arhetipove koje je posmatrao KG Jung. Jungova šema se može videti kao psihološka refleksija planetarnih bogova. Tako princip Merkura se može videti kao arhetip opsenara, Venere lepog mladića ili devojke, Mars i Jupiter su arhetipovi heroja i velikog kralja. Mesec je arhetip lika nas samih, a arhetip Sunca se ponrekad naziva Mudracem. Iznad, na psihološkom Drvetu Saturn i Uran na levoj i desnoj strani su arhetipovi Animusa i Anime, ili Velikog Oca i Velike Majke.

Gornji par Saturn-Uran predstavljaju duboke intelektualne procese psihe. Saturn predstavlja sporo i temeljno razlučivanje razumevanja, dok Uran predstavlja iznenadni bljesak Iluminacije. Oba procesa su obično skrivena u nesvesnom većine ljudi i bivaju otkrivena kada ove dve superiorne planete nađu na bitnim položajima, kada se recimo Saturn vrati na poziciju koju je zauzimao u trenutku rođenja osobe u pitanju, ili se Uran nađe u direktnoj opoziciji sa natalnim Uranom. Saturn ima efekat preuzimanja kontrole nad periodom od prošlih trideset ili budućih trideset godina, dok krize Urana obično predstavljaju duboki potres svih prethodnih planova, i pokazuju dobre i loše plodove koje su ovi doneli. Obe planete vrše uticaj unutar psihe i lakše ih je prepoznati kod onih starijih od trideset godina, za Saturn, a preko četrdeset za Uran. Gledajući iz drugog ugla mogli bismo reći da ove dve velike planete predstavljaju kosmičku barijeru svesti prirodnog čoveka, najdalje i najdublje dokle on može doći sve dok je povezan isključivo sa Prirodnim Svetom. On može steći razumevanje i doživljavati otkrovenja, ali ako nije razvio nadprirodne sposobnosti, koje otvaraju kosmičke aspekte Saturna i Urana, ograničen je na niži Suptilni i Fizički Svet u svom promatranju Svemira i njegovom delovanju.

Dve najdalje planete Neptun i Pluton, koje se nalaze van domašaja golog oka (bitna činjenica), zauzimaju neobičnu poziciju na Drvetu. Dok su položaji diskutabilni, kao kod Urana za sada, kako izgleda, prema aktuelnim nalazima pronicljivih astrologa, ova dva predstavljaju četvrti nivo ili manifestaciju najviših Svetova iznad obične psihe. Ovime se misli da su ove za čovečanstvo, uopšte, previše udaljene i njihov uticaj deluje više u opštem smislu nego pojedinačnom. Ovakvo razmišljanje je podržano jednostavnom astronomskom činjenicom da se obe udaljene planete kreću veoma malim brzinama. Toliko malim da mogu imati samo delimični i slab uticaj na život individue. Njihov uticaj je više, kako izgleda, izražen na generacije i istoriju, nego na pojedinca. Ovo ih postavlja, kako sugeriše njihov položaj na Drvetu Formacije, na mesto dodira sa višim Drvetom Kreacije i Emanacije na Jakobovim Stepenicama. Kao takve one imaju ulogu posrednika, na njihovim udaljenim položajima u Sunčevom sistemu, sa Galaksijom izvan. Uzimajući u obzir ove više i najdalje svetove, njihove orbitne sfere su prve dve kroz koje galaktički uticaj mora proći dok ulazi u Solarni sistem. Pluton i Neptun, kao psihološki principi, se odnose na dugoročne i kolektivne nesvesne tokove, kao i neposrednu individualnu svest, Pluton predstavlja direktnu povezanost sa kosmičkim i duhovnim nivoom Postojanja, a Neptun vezu sa svetom emanacije i njegovim Božanskim prisustvom. Ovi leže izvan dometa percepcije većine i tako imaju mali značaj za pregled opšteg psihološkog okvira. Ali ćemo ove dve planete spomenuti kasnije.

Shvaćeno kao celina planetarno telo predstavlja osetljivo izbalansiranu anatomiju. To je suptilni organizam čiji su najniži delovi u fizičkom telu sa principima Zemlje, Meseca, Merkura i Venere. Posедуje emotivni nivo u središnjoj zoni sačinjenoj od Marsa, Sunca i Jupitera u triadi, i viši intelektualni nivo vođen Saturnovskim i Uranijskim principima i vezu sa duhovnim i Božanskim Svetom kroz Plutona i Neptun. Ova četiri osnovna nivoa su unutrašnja manifestacija u ljudskom biću velikog solarnog

sistema Suptilnog Sveta. Kao takvi ne samo da korespondiraju zvezdanoj materiji planeta i luminara , već i odgovaraju svim tokovima koji se dešavaju u sideralnoj dimenziji. Ovo čini ljudsko biće, koje je nesvesno celokupne svoje situacije, subjektom spoljnih uticaja, kojima bi se u drugom slučaju mogao odupreti ili iskoristiti u svoju korist, jer je moguće iskoristiti ova suptilna stanja, ako bi bio svestan sila koje deluju oko i unutar pojedinca. Ipak za većinu ljudi sile Zemlje, Meseca i nižih planeta imaju stvarno značenje. Živeći pod uticajem biljnog i životinjskog nivoa, vidimo, kao što citat iz Biblije kaže: 'da ničeg novog pod Suncem nema'. Ovaj izraz dobija puno značenje tek kada se uzmu u obzir nevidljivi i nesvesni viši Svetovi iznad Sunca na Kabalističkom Drvetu, do tog momenta uticaji vrhovnih planeta i Svetova su samo uopšteni, dok utiču na mase ljudi, njihove migracije, ratove i društvene revolucije. Studij ovakvih opštih uticaja je tema Mundane Astrologije. A to je i tema sledećeg poglavlja.

Mundana Astrologija

Do sada bi smo trebali biti svesni da je Svemir sačinjen od četiri nivoa realnosti: svet fizičke delatnosti, suptilne formacije, kosmičke kreacije i Božanskog Savršenstva. Trebalo bi nam takođe biti poznato da ljudsko biće u svom mikrokosmičkom organizmu poseduje četiri korespodentna nivoa, fizičko telo, suptilno ili planetarno telo i prisustvo duhonog i Božanskog nivoa duboko u psihi. Korespodentnost iste vrste materijalnosti i realnosti je ključ astrološkog odnosa između viših i nižih Svetova makrokosmosa i čoveka. Mada ,dok postoji veza, nivo direktnog uticaja varira u zavisnosti od evolutivnog nivoa pojedinca. Tako na primer čovek koji živi samo radi hrane i razmnožavanja podpada samo pod zakone i uticaje fizičkog sveta. Ovaj mehanički nivo Astrologije je najniži i najopštiji deo mundalne nauke. Proučimo njene mehanizme i primenu.

Kao i u početku Postojanja, Svet elemenata i delanja izašao je iz ništavila, i prema fizičarima, u obliku slabih impulsa energije ili džepova materije. Ova manifestacija fizičkog sveta je poslednja faza procesa spuštanja četiri Sveta od Božanskog do Mundanog.

Odavde proces uspona ili evolucije počinje, kako fizička energija i materija počinju da se organizuju od primitivnih i neinteligentnih oblika do kompleksnijih i osetljivijih sistema. Prva faza je rođenje atoma vodonika, koji je najjednostavniji element Univerzuma. Ovaj gas, kako je rečeno, pojavljuje se niotkud i popunjava prazninu fizičkog svemira. Bilo da su teoretičari velikog praska ili stabilnog univerzuma u pravu to ovde nije od važnosti, jer energija i materija neosporivo počinju vodonikom. Sledeća faza je pretvaranje jednostavnog atoma vodonika u helium. Ovo se dešavalo kao što se i danas događa kompresijom i nuklearnom fisijom vodonika u centru gustih i masivnih oblaka gasa koji su skupljeni i kruže u vorteksima koje nazivamo nebulama. Rezultat ovakve atomske aktivnosti je bilo stvaranje dvo-elektronskog heliuma, što je bio začetak procesa koji će eskalirati tokom biliona godina, a to je stvaranje fizičkog Univerzuma sačinjenog od mnoštva elemenata. Iz ovoga je počela da se razvija sledeća faza, faza molekularne materije.

Uzmimo naš solarni sistem za primer, atomsko sunce je nastalo iz gasovite nebulare Mlečnog puta, a iz nuklearnog procesa solarne evolucije nastao je molekularni planetarni sistem, koji sada kruži oko Sunca. Situacija u sadašnjem trenutku evolucije je takva da su planete evoluirale na viši nivo, pa ne samo da su sačinjene od atomske i elektronske materije i polja, već svaka sadrži u sebi hemijsko kretanje i kretanje materije kroz razmenu. Pogledajmo Zemlju, barem jedna planeta je napredovala od čisto mineralnog nivoa do postojanja, koje može podržavati organski život. Ova mreža ćelijske svesti rasprostrta oko Zemlje se održava između čvrste i tečne supstance dole i gasovitog i radijacionog omotača iznad. Kao sastavni deo Zemlje, organski život je visoko

osetljiva podloga, koja prima i odašilja kosmičku energiju, supstancu i svest. Od zemaljskih ishoda nauka je malo naučila, ali malo posmatranja nebeskih uticaja u godišnjem ciklusu i nešto razmišljanja o istoriji prirode utvrdiće koji su to efekti makrokosmosa na Zemlji. Pored očigledne promene godišnjih doba, koje prate delovanje Sunca, i Mesečev uticaj na rast, postoji takođe, na primer podatak o uticaju solarnog ciklusa na rod grejpfruta svakih jedanaest ili dvadeset dve godine, povećanje ili opadanje broja obolelih od određenih bolesti, kao i fluktacije u ekonomiji i na berzama. Na širem planu tu su dugoročne fluktacije u vremenskim prilikama, osciliranje nivoa mora, i periodična ledena doba. Svi ovi fenomeni i još mnogi drugi javljaju se upravo zbog kritičnog položaja Zemlje u solarnom sistemu, gde održava delikatni balans između Sunca, planeta i Meseca. Par miliona milja bliže ili dalje od Sunca bi promenilo lice Zemlje i njenu mogućnost da prima i prihvata kosmičke uticaje.

Koncept vanzemaljskog uticaja je bliži sada takozvanom ortodoksnom telu znanja nego ikad, pa bilo to samo zbog otkrića radio Univerzuma, koji je predočio naučnicima čitav jedan aspekt fizičke kreacije, koji je do tada bi nepoznat čoveku. Nadprirodnom ili evoluiran čoveku otkriće radio emisija sa Jupitera, na primer, nije bilo iznenađujuće. Pitagora je, kako se priča, je mogao primati takve signale, a inteligentni astrolozi su tokom vremena prihvatili koncept nebeske interakcije na ovom nivou, kao bitan faktor njihove filozofije.

Solarni sistem je visoko kompleksan mehanizam sačinjen od raznih planeta različite veličine i sastava koje se okreću oko Sunca na različitim udaljenostima i pri različitim brzinama. Ovo je fizička osnova veoma suptilne kosmičke organizacije. Ako koraknemo unazad do dubokog svemira možda ćemo ugledati solarni sistem kao kompletan organizam, ako se pomerimo sa zemljo-centrične tačke posmatranja. Solarni sistem putuje znatnom brzinom po disku Mlečnog Puta. Gladajući to sa pozicije spoljnog svemira

ugledaćemo kosmičkog svica sa planetama koje oko njega pletu niz orbita oko svetlećeg centra-Sunca, dok se kreće prema zvezdi Vega. Takav kosmički entitet je shvatan kao biće, kao bog, kod drevnih vizionara koji su videli sebe kako postoje unutar tela solarnog sistema poput ćelija koje žive u telu čoveka. Zaista je ta analogija prenesana dalje tako da je Sunce je shvaćeno kao srce, a planete kao organi tela solarnog sistema. Zemlja, na primer, je shvaćena kao najdelikatniji planetarni organ, koji rukovodi zdravljem solarnog sistema, poput ljudske kože, koja se konstantno obnavlja i odumire, dok služi naš fizički organizam. Samo pominjanje solarnog sistema kao živog organizma nije toliko čudno, kao što se može činiti na prvi pogled, ako uzmemo u obzir bakterije u našem telu i kako smo mi ekvivalentni njima na telu zemlje. Postoji zakon koji kaže da viši svet uvek sadržava u sebi niži, i tako je na čitavim stepenicama Egzistencije. Ovo nas dovodi do zaključka da je sam solarni sistem takođe subjekat galaktičkih uticaja, a nauka je svesna ovoga kroz prisustvo kosmičkih talasa i čestica koje prolaze put od centra Mlečnog puta, do oboda glaksije, tako i Zemlje, da bi uticale i na druge galaksije poput Andromede, možda, koja je udaljena milionima svetlosnih godina. Ovde moramo zapamtiti da svaki nivo Egzistencije poseduje različitu vremensko-prostornu skalu. Tako je za ćeliju sigurno naš jedan dan životni vek, dok je solarni puls dvadeset i dve godine naše inkarnacije. Ova oscilacija Sunca nije ništa za Mlečni put po čijem merenju vremena dug život Sunca je jednak kratkom životu ćelije u telu Galaksije.

Pošto smo postavili osnovne koordinate sada možemo proučiti, imajući sve gore navedeno na umu, istinsko značenje Mundane Astrologije. Prvo po definiciji Mundana Astrologija se odnosi na opšti usud, odnosno reakciju koja se dešava širom sveta u odnosu na kosmičke uticaje. Počnimo sa najprizemnijim u ovoj stvari. Po istoričarima prirode planeta Zemlja je prošla kroz mnoge faze evolucije. Prvo su tu bile razne mineralne faze pri stišavanju vatre,

zatim je voda formirala kamenje, koji su suptilniji nivo minerala. Zatim je usledila organska faza sa biljnim carstvom bukvalno pripremajući tlo za životinje, jer životinje se nemogu direktno hraniti mineralima. Ove kasnije faze se dele uz sve veću kompleksnost i profinjenost ne samo zbog spontane evolucije vrsta, već i zbog potrebe za promenom planete i promene kosmičkih uticaja, koji dolaze do nje. Princip je jednostavan; biljka može primiti i absorbovati više zračenja nego kamen, a životinja može odgovoriti na širi spektar uticaja nego biljka. Tako je evolucija išla u korak sa težnjom Zemlje za finijim i efikasnijim organizmima, koji će delovati kao koža i spoljni organi. Na ovaj način su evoluirale niz biljnih vrsta, a životinje postale dominantne, kao i kada su se dinosaurusi razvili, pa nestali da bi ustupili nešto suptilnijim životinjama, a biljke iz njihove epohe se pretvorile u nalazišta uglja koje danas eksploatišemo. Ove prve vrste su izumrle na isti način na koji se rep čoveka vremenom povukao u telo i postao nastavak kičme. Sledeći nivo je pojava čoveka na planeti. Ovde je stvorena vrsta života koja je sadržala sve ono ranije. Čovek je sadržao mineralne, biljne, i životinjske principe u sebi da bi uz sve njih skupa imao i dodatnu svest, i služio ovoj planeti bolje nego bilo koje drugo biće na njoj. Mada je u početku čitavo čovečanstvo bilo vezano za jedno mesto poput bilja, ne odlazeći dalje od svog neposrednog staništa. Kasnije, kako je čovek evoluirao iznad svog bespomoćnog položaja, i nastala lovačka kultura, postao je ljudska životinja sa plemenskim i instinktima krda. Na ovom nivou evolucije bilo je vrlo malo individualnosti i ljudi su živeli pod društvenim pritiskom plemenskih običaja i svakodnevnog opstajanja. Svi uticaji su bili spoljni, vođeni Prirodom, da tako kažem, koja je sa druge strane uslovljena vremenskim prilikama planete, na primer ledena i tropska doba, na koje je opet uticalo stanje u solarnom sistemu.

Tek sa rođenjem naroda, stvoreno je nešto više od direktnog krvnog srodstva plemena, nešto što će manifestovati nove i

suptilnije uticaje. U ovom momentu nastaje i Astrologija pošto do tog trenutka dugi ritmovi i ključni događaji su već zabeleženi i proučeni. Smatra se da narodi poput cveća se rađaju cvetaju , blede i čak umiru. Takođe je primećeno da kada se formira nacija spajanjem plemena ona dobija određene karakteristike, koje su povezane sa onime što je poznato o ljudskom temperamentu karkterističnom za rođene u to doba godine. Ipak ako tačan datum kreiranja naroda nije poznat , tada ga može izvesti logički pažljivi posmatrač koji poznaje astrologiju. Tako se u drevna vremena nacijama pridodavao zodijački znak, iako tačan datum nastanka nije bio poznat. Na primer Carski Rim je bio u znaku Lava, dok tradicionalno promišljeni Jevreji u znaku Jarca. U kasnijim vremenima, momenat kreiranja država ne samo da je beležen, već je i brižljivo biran. Engleska na primer-Vilijam Osvajač se krunisao u podne Božića 1066, tako dajući svojoj zemlji znak Jarca i time poštovanje zakona i političku dugovečnost koju poseduje skoro hiljadu godina. Rođenje Sjedinjenih Država je još jedan primer. Njeno formiranje nisu samo formulisala kolonijalna gospoda engleska, ne bez uticaj masonski obučениh osnivača, koji su odredili vreme rođenja nacije. Tačan momenat potpisivanja Deklaracije Nezavisnosti je 3.04h 4. jula 1776 u Filadelfiji nije bio slučajan. U samoj karti je uobličen Američki san. Ovo je primer idealan za detaljnu ilustraciju suštine Mundane Astrologije. Počnimo sa podznakom, koji je u karti Amerike u Blizancima. Ovo će dati fizičke karakteristike dualnosti i američkog rascepa u devetnaestom veku na sever i jug u građanskom ratu, kao i podelu na istočnu i zapadnu obalu sa njenim kulturnim razlikama, a sve to izražava blizanački aspekt zemlje. Sunce u Raku takođe oličava naciju sačinjenu od mnogih država, raznih naroda i religija. Zaista, ni jedna druga država na svetu nema takvu mešavinu svih rasa pod jednim zakonom. Beli, crni, žuti i crveni žive zajedno, mada Mars u Blizancima i na Ascendentu može biti astrološka oznaka za 'brat na brata udario'. Sunce u drugoj kući zajedno sa Merkurom označava

veliko prirodno bogatstvo i trgovačku moć, iz čega je američka istorija i nastala. Venera u prvoj kući ukazuje na Američku gostoljubivost i velikodušnost pri upoznavanju, uprkos materijalističkom faktoru Sunca, koje snažno naglašava kapitalističku ekonomiju Raka 'ja i moje'. Mesec u Vodoliji pokazuje američki idealizam sa takvom pozicijom demokratično orijentisanog znaka u devetoj kući. Ovde Mesec strvara anti kolonijalnu i antiaristokratsku predstavu Amerike o samoj sebi, uprkos solarnoj samoživosti, koja je izražena kroz velike multinacionalne korporacije koje uzimaju resurse drugih nacija da bi ih iskoristile same, u sopstvenom vrlo rakovskom domenu. Dalje Sunce u kvadratu sa Saturnom u Vagi u petoj kući prikazuje tešku imperijalnu šaku položenu na zavisne zemlje i partnere, ipak trigon Saturna sa Mesecom ublažava ovo i pomaže Sjedinjenim Državama da zadrže nešto svog idealizma. Neptun u četvrtoj kući, kući sigurnosti ukazuje na prevare i korupciju u domaćim pitanjima, gde se i izoštrava fokus Mundane Astrologije, dok posmatramo određenu epohu Američke istorije da bi ilustrovali primer mundanih kosmičkih i zemaljskih uticaja i reakcije.

U avgustu 1973 Saturn je ušao u Raka. Nije napustio taj znak do juna 1976. tokom tog perioda planeta patnje i pouka je prolazila kroz Sunčev Znak Amerike, a nacija je doživela svoj prvi vojni poraz u Vijetnamu, došlo je do skandaloznih otkrića vezanih za njenu vladu, prošla kroz najgoru ekonomsku depresiju tih decenija i doživela da njen precdnik osramoćen podnese ostavku, tako nešto se nikad ranije nije dogodilo. 1976 je bila dvestogodišnjica njenog postojanja, a astrološki uzroci ovih događaja su vrlo precizni. Tokom ovog perioda, Saturn je bio u konjukciji sa Ascendentom Amerike, pa zatim zaklonio natalni Mars, onesposobljavajući vojne napore u Vijetnamu, zatim je prošao kroz prvu kuću ostavljajući bolan trag na licu Sjedinjenih Država i njenoj reputaciji. Potom je tranzitirao preko natalne Venere i Jupitera, blokirajući ova dva benefiktora i uzrokujući ekonomsku depresiju i

stvarajući krizu nezaposlenosti za neko vreme. Saturn je zatim ušao u konjukciju sa Suncem Amerike, koje je princip istinitosti , i ovde je došlo do sramote u skandalu Watergate, jer Saturn pored toga što je nemilosrdni učitelj, takođe je planeta pravde i zakona. Pad predsednika Niksona je jednako astrološki predviđen. Ričard Nikson je Jarac i Saturn je njegova planeta vladalac. Saturnov znak se nalazi suprotno od Raka, pa je do poniženja nacije i ostavke predsednika došlo upravo dok je Saturn tranzitirao poziciju Sunca na trinaest stepeni Raka, 8. avgusta 1976. Niksonovo natalno Sunce se nalazi na osamnaest stepeni je imalo svoj potpuni negativni uticaj nešto kasnije usled šoka ulaska Saturna u potpunu opoziciju sa njegovim natalnim Suncem , kada je umalo umro.

Slika7 Horoskop SAD

rođenje nacije se dešava kada se usvoji simbolični akt poput Deklaracije nezavisnosti, a time različite frakcije, plemena ili provincije dođu pod jedinstvenu vlast. U ovom slučaju, kod Sjedinjenih Država to se desilo kada su Osnivači upravo potpisali dokumant u 3.04 posle celovečernje debate u kongresu. Samo glavni aspekti su dati u karti.

Sada smo uvideli kako zemaljski događaji, dole, odgovaraju nebeskim događajima, iznad, i koliko precizna može biti njihova interakcija. Ovo naravno se može primeniti na bitne i manje bitne stvari, ali je najbitnije shvatiti vezano za Mundanu Astrologiju je da događaji širih razmera imaju uticaj na pojedinca. Pod ovim mislim na primer na mnoge američke vojnike koji su se borili u Vijetnamu i poginuli tamo, oni su bili uhvaćeni u nacionalna dešavanja, koja su potisnula mogućnost doživljavanja individualne sudbine. Oni su kao i većina ljudi živeli pod spoljnim pritiscima sruštvenog i plemenskog ustrojstva , izuzimajući tu one pojedince koji su

rizikovali javnu sramotu i nekako izbegli regrutaciju. Ovde opet moramo i dublje pogledati, jer su upravo oni koji su izbegli regrutaciju bili sama svest anti ratnog pokreta, koji je nastao za vreme istog tranzita Saturna. Saturn je planeta razumevanja i dugoričnog sagledavanja, a svako ko želi preživeti mora posedovati i ove osobine.

Postepeno odvejanje istorije raznih nacija u njihovim međusobnim odnosima je zadatak Mundane Astrologije. To je obrazac opšte ljudskog razvoja , koji prikazuje ljudski razvoj kao subjekt nebeskih uticaja jednako kao što je subjekt zemaljskih promena vremena ili zemljotresa. Čovek i elementalni nivoi često izražavaju na svoj sopstven način kosmičke tenzije koje doživljavaju. Primer ovome je i velika konjukcija u Lavu jula 1976 kada su se tu našli Sunce, Mesec, Saturn, Venera i Merkur u kvadratu sa Uranom u Škorpiji. Ova nebeska gužva je prethodila velikim zemljotresima u nekoliko država: jedan grad u Kini je imao preko 25.000 mrtvih. Na drugoj strani, malo supitnijoj, buntovnička inovativna planeta Uran u tajnovitom i nasilnom znaku Škorpije načinila je kvadrat sa Saturnom u kraljevskom znaku Lava, i pokrenuta istinoljubivišću Sunca, i pokretačem masa Mesecom, dovela do neobičnih izliva građanske i rasne netolerancije u autoritističkim zemljama kao što je Južnoafrička Republika, odbacivanja dominantne politike belaca i Rodeziji, ožnačavajući kraj kolonijalne epohe, smrt Mao Ce Tunga, kineskog komunističkog imperatora, i donevši političke i društvene promene, kao i pobune koje su usledile, vrlo simboličan je i atentat na Britanskog ambasadora u Dablinu, koji je uzvršila Irska Republikanska Armija, kao i spontani uspon Irskog pokreta za mir radi zaustavljanja dugog gerilskog rata u gradovima. Svi ovi primeri pokazuju rušilačku, ali i demokratsku stranu Urana koji je bio u kvadratu sa rojalističkim Suncem.

Gledajući iz perspektive viših svetova, kosmički mehanizmi iza ovih događaja su vrlo zanimljivi. Dok se planete kreću kružno po solarnom sistemu, one prolaze kroz potrese i mirne periode, kako

njihova tela i polja sile formiraju konjukcije, opozicije i druge aspekte. Analogija koja ilustruje ovaj princip na dobar način je soba puna ljudi koji konstantno prolaze jedni kraj drugih i odnose se prijateljski, indiferentno ili neprijateljski jedni prema drugima. Kada dođe do stvaranja izuzetnih planetarnih veza, njih obično prate i izuzetna dešavanja na zemlji, a ova ili trenutno poremete balans i ritam svakodnevice donoseći ratove i prirodne katastrofe, ili fokusiraju svoj uticaj tako da iniciraju izvanredne događaje kojima će trebati godine da bi se manifestovali, kao što je rođenje civilizacije na primer. Tradicionalni primer je kada se više planeta postavilo, tako na nebu da se činilo poput jedne zvezde. Ovaj znači da su planete formirale osu kosmičke moći u solarnom sistemu koja je uzrokovala događaj neverovatne moći. Takav poredak planeta je opisan Betlaemskom Zvezdom koja je dostigla svoj maksimum u konjukciji nad određenim mestom u određeno vreme, da bi zatim izbledela, ovo je teoretski u Astrologiji neponovljiv događaj fokusiranja kosmičkog uticaja. Da li se ovo zaista i dogodilo možda je bitno jedino hrišćanskim astrolozima. Mada, princip je ispravan, a mnogi primeri manje savršenog planetarnog povezivanja kroz istoriju nam pokazuju svoj visok značaj. Poslednja takva konjukcija planeta dogodila se 4 februara 1962. to je bila godina svetske krize, kada su se Američka i Ruska armija sukobile nad Kubom, a Kina i Indija su se tad borile oko Himalaja. Četiri najmnogobrojnije svetske zemlje bile su na granici onoga što bi izazvalo glabalni i nuklearni rat. To je bila ključna prekretnica ljudskog roda, a pretnja nuklearne destrukcije se zadržala još deceniju.

Na širem planu mi još uvek čekamo razvoj posledica koje je ta konjukcija izazvala. Sa tačke gledišta našeg rada ovde, taj momenat će imati duboki uticaj na generaciju rođenu u vreme kada su se pet planeta i Sunce nalazili u Vodoliji, a naročito oni koji su rođeni kada je Mesec takođe bio u konjukciji sa ovom konfiguracijom. Efekat ovoga imaće svoj maksimalni fokus u samim životima tih

pojedinaca koji ćemo tek videti u pojedinačnim sudbinama. Ali pre nego što proučimo ta pitanja moramo pokušati razumeti suptilno jednako kao i fizičke procese začeca, razvoja i rođenja.

Spuštanje u telo

Analogija kako kosmički Svet utiče na ovozemaljske situacije može se naći u efektu muzičkih tonova na površinu prekrivenu finim prahom. Eksperimenti pokazuju da različite frekvencije proizvode pojavljivanje različitih šara u prahu, koje se menjaju kako se i tonovi menjaju. Posmatranjem ovoga vidi se da se prah raspoređuje u različitim formama, i različitom brzinom u zavisnosti od harmonije, ili disharmonije, siline ili nežnosti zvuka. To je kao da posmatramo muziku u čvrstom obliku. Ako primetimo isti princip na širem polju, možemo razmišljati o muzici sfera gde efekat planeta, Meseca i zvezda utiče na večno promenljivi tok oblika na zemaljskoj pozornici, koja odražava ovo odgovarajući nebeskom orkestru.

Još uvek koristeći gornju analogiju, primetimo da ako se zaustavi uticaj zvuka, prašak zadržava formu koju je imao u tom momentu. Ovo nam ukazuje na to, šta se dešava kada neinkarnirana pisiha, pre začeca i rođenja, koja je izvan direktnih uticaja suptilnog sveta, postane 'zarobljena' u telo i dospe pod vladavinu fizičkih zakona. Imajući na umu kristalizaciju vratimo se onome što prethodi rođenju i začecu, da bi smo shvatili kako tri Sveta Kosmičke Kreacije, Suptilnog i Formativnog delovanja stvaraju lanac uzroka i posledica kojim se spuštamo na dole. Ovo bi nam trebalo pomoći da razumemo procese vezane za natalni horoskop.

Drevna tradicija nam govori da pošto je Svemir stvoren, beskrajno je naseljen sa tri vrste stvorenja. Posmatrajući iz perspektive četiri Sveta oni 'dole' su pomereni i našli su se na dnu dva Sveta, sveta Formacije i Akcije, i dobili su fizička tela, dok su oni 'gore' pomereni

u dva srednja Sveta Kreacije i Formacije i dobili tela rafiniranije prirode. Dve klase, kako je rečeno, generalno ne zalaze jedni drugima u teritoriju. Treća klasa bića donela je jedinstvene kreature , jer su mogle prodirati u sva tri niža Sveta. Ovo su bili ljudi. Najviši svet nije bio uključen u ovom momentu u plan, pošto je to Zona Božanstvenog u koju samo oni, koji su iskusili sve nivoe postojanja, mogu ući. Ovo je nagrada za najsavršenije u velikoj kosmičkoj drami, gde je Bog poželeo da odrazi Boga.

Tako se kaže za Adama da je lik Boga donet u postojanje, a da je iz Božanske Volje stvoren kosmički Duh ljudskosti. Ovaj veliki Duhovni Adam, tradicija nastavlja, je zatim podeljen, kako je spušten u Svet Oblika, u mušku i žensku dušu. Iz perspektive četiri Sveta svi duhovi koji sačinjavaju ljudski rod su postojali pre nego što su postali duše i sve duše su postojale pre nego što su ušle u fizička tela. Tako imamo koncept duhovnog, psihološkog ili suptilnog, i fizičkog tela sa Božanskim potencijalom koji se nalazi duboko u njemu. Kako možemo ovo povezati astrološki? Ispratimo ovu sekvencu sada detaljno od samog početka.

Kabalistička Učenja kažu da je duh osobe u početku čist i naivan, da nema drugog iskustva do kosmičkog Sveta Kreacije odakle je i nastao. Ovde boravi uz mnoge druge uz koje mu je suđeno da radi, dok ne bude potrebno da se spusti u Suptilni Svet, u ono što se naziva Riznicom Duša. Ovde, kako nam kažu, duh dobija suptilno ili planetarno telo pre nego što se inkarnira u fizičkom. Tradicija trvdi da duh-duša se opiru spuštanju, jer su prilično srećni u svom obitavalištu, ali im je rečeno da su stvoreni sa posebnim razlogom i da moraju proći kroz iskustvo fizičkog postojanja da bi upotpunili znanje svim Svetovima. Nevoljno, entitet se spušta, da bi bio rođen i ubrzo gubi svo sećanje na postojanje pre rođenja, mada neki, sa vremena na vreme, se sete ponečeg o drugom životu, drugom svetu u momentima kada se oslobode preokupacija fizičkog života.

Slika8 spuštanje kroz Svetove

pogledajmo na Jakobovim Stepenicama kako duh pojedinca se spušta u Suptilni svet gde dobija sideralno telo. Ovaj fluidni psihološki organizam je posle začeća na lunarnom nivou povezan sa fizičkim telom, oplodjenom ćelijom. Trudnica dovodi dušu do inkarnacije, gde rođenje dovodi na dnu Drveta osobu u potpunosti u Prirodni svet.

Vratimo se do astrološkog momenta povezivanja, može se reći da je moment oplodjenja, kada se dva fizička roditelja pare, onaj u kojem je biološko telo-oplodjenja jajana ćelija utisnuta u najniži deo Drveta Duha, centralni deo Drveta Suptilnog tela, i najviši deo Čulnog Drveta. Ovde su duh i duša povezani sa fizičkim telom. Od tog momenta prenatalna psiha je polako uranjana u ćelijsko tkivo, prolazeći, dok se ovo razvija, kroz sve evolutivne faze od mineralne, biljne, i životinjske, dok u potpunosti ne postane ljudsko telo. Viđeno kabalistički fizičko telo, zasnovano na milijardama godina usavršavanja u zemaljskim uslovima, polako je poprimalo psihi ili je u njega ugrađivano sideralno telo, koje je zatim naseljeno duhom. Devet meseci trudnoće je period najbržih promena, jer proces je još uvek u mnogome povezan sa Svetom Formacijer čija supstanca je u konstantom pokretu i promenama. Ako bi proces bio samo pod uticajem fizičkih zakona to bi bila spora sekvenca grubih elemenata, što ovo u svakom slučaju nije. Cela operacija, da se izrazim precizno kabalističkom terminologijom, je ona u kojoj sva tri Sveta Kreacije, Formacije i Akcije učestvuju.

Tokom trudnoće situacija je gotovo u potpunosti fluidna, zbog same prirode Sveta koji učestvuje u ovome. Takođe se u tom trenutku formiraju fizičke karakteristike rase, nacije i porodice, uslovljene kvalitetom partnera, i deluju na telo u razvoju. Ovo predhodi upisivanju Ascendenta. Zato se boja kože, visina, i čisto fizička snaga ili slabost određuje u ovom periodu, dok određeni tip

građe ne. Tako može biti da i pored toga što je porodica ,da tako kažemo, zdrava, njeni članovi mogu biti mršavi, mišićavi ili puniji u zavisnosti od Ascendenta u trenutku rođenja.

U trenutku rođenja dve stvari koincidiraju. Prva je kraj trudnoće i fetalnog razvoja, a druga je primarni pokretač vremenski određen Suptilnim Svetom. Začeće se događa na određenom mestu u određeno vreme da bi se određeni entitet inkarnirao u određenoj porodici i uslovima izgrađenim za njegov duhovni razvoj. Ovo se dešava izvan percepcije čulnog Sveta. Možda će analogija pomoći. Zamislite da ste pronašli pauka u kadi. On se uzpuzao tu kroz odvodne cevi ili je upao unutra, a vi se upravo spremate da napunite kadu. Zastajete pre nego što puštate vrelu vodu i podižete malo biće i izbavljate ga iz smrtonosne zamke, da bi ga ostavili negde na sigurnom. On otpuže dalje i nastavlja sa svojim svakodnevnim životom u potpunosti nesvestan da je bio u smrtnoj opasnosti. On ne poznaje naš tip inteligencije, niti je bio svestan momenta vašeg rasuđivanja, milosti i brige. Kada je otpuzao pod neki list ili granu ponovo je na svome, i živi u skladu sa nasleđenom prirodom i naučenim iskustvom. Vaša dimenzija života ne znači ništa pauku. Tako je i sa Providenjem koje nadgleda postavku scene Kreacije iz dimenzija dalekih od nas. Kada dođe do inkarnacije čoveka, to se dešava uz duboku brigu. Pravda i Milost su ispoljeni u tačno određenom stepenu. Na ovaj način se obezbeđuje najbolje za preživljavanje i rast tog duha po rođenju i u životu koji mu sledi, a uticaće na oba samu osobu i one sa kojima je u kontaktu.

Do samog prvog udaha, kabalistička tradicija tvrdi, da je sama osoba svesna razloga svoje inkarnacije. Po prvom udahu deteta, ono se ne samo razdvaja od majke fizički, već je i konačno udaljeno od fluidnog Suptilnog Sveta i smešteno u čvrsti Fizički Svet. Od ovog trenutka psiha položena u telo bebe, pada pod dodatne zakone organskog života i počinje da zaboravlja svoju prenatalnu egzistenciju. Sada je dovedena u život unutar tog organskom

nosača i proces rasta, zrelosti, propadanja i smrti. Ovo je verovatno razlog zbog koga novorođenčad plaču, jer to je momenat u kojem su izneseni iz direktnog uticaja lakšeg i manje ograničavajućeg suptilnog sveta, i tad shavataju da su zarobljeni u mesu sa svim njegovim problemima. Nove tehnike nežnog rođenja mogu ublažiti ovaj šok, ali je udarac još uvek težak dok entitet inkarniran traži automatski utehu majke zbog izgubljene slobode Suptilnog Sveta. Tradicija nam govori da tokom perioda trudnoće, inkarniranoj osobi je prikazano, kao neka vrsta uvoda, kakav će život živeti, prikazana su mu mesta na kojima će boraviti i sve bitne veze koje će uspostaviti. Ovaj scenario, kako nam je rečeno se delimično briše pri rođenju, jer takvo predznanje bi eliminisalo element slobodne Volje, mada je sudbinski okvir života određen, detalji ipak nisu. Sudbina postoji, kao opšti model, tako da se uklapa u sudbinu zajednice te određene porodice i društva, da ne spominjemo šire veze sa grupom duša koje su inkarnirane u okvirno isto vreme. Ove srodne duše ljudi prepoznaju nekad pri prvom susretu. A de ja vu fenomen kada prvi put posećujemo neko mesto, a ipak nam se čini poznatim, takođe pripada prenatalnom uvidu u sudbinu. Proviđenje, nam pruža tragove o životnom planu kroz astrološki horoskop. Ovo je ezoterična upotreba natalne karte. Mada pre nego što objasnimo mehanizam horoskopa, moramo razumeti šta on upravo jeste. Natalna karta je šematski prikaz neba u trenutku rođenja, u tom momentu da napravimo paralelu , fini prah prestaje da vibrira i ostaje nepromenjena slika, samo što su ovde u pitanju pozicija Sunca, Meseca, planeta u Zodijaku i njihov raspored po mundanom sistemu kuća, koji sačinjava ovu konfiguraciju. Ova kosmička fotografija je zapis fizičke situacije na nebu u momentu prvog udaha. Ne treba je videti kao uzrok modela životnog toka, već pre kao kosmički sat koji je zaustavljen. Ovu sličnost ćemo i dalje koristiti. Sam sat nije vreme. Niti su to skazaljke ili brojevi na njemu. Oni samo prikazuju u fizičkom obliku raspored simbola koji predstavljaju vreme u toku dana. Slično položaji nebeskih tela u

Zodijaku samo ukazuju na stanje nevidljivih i suptilnih kosmičkih situacija u datom trenutku. Dok se kaže da fizičke planete vrše uticaj, one su ipak same pod uticajem zakona sinhroniciteta, to jest svi simultani događaji su povezani. U ovom slučaju planete na određanoj lokaciji primaju specifične uticaje. Kao sočiva fotoaparata planete i Zodijaka fokusiraju kosmičku situaciju u oblik, koji se manifestuje u Fizičkom Svetu. Da kažemno to kabalistički, najniži Svet samo izražava suptilne sile koje su same prožete uticajima Sveta Kreacije. Tako u momentu rođenja određeni set duhovnih i fizičkih okolnosti se konkretizuje u telu i fizičkoj situaciji iz koje duh, duša upravo izranja. Zakon sinhroniciteta ili simultanosti događaja obezbeđuje sa se set fizičkih, suptilnih i kosmičkih modela ulije u život. Tako kada pogledamo u horoskop mi ne gledamo samo poredak naba, već momenat kada se inkarnirani entitet projektovao u svet savršeno oblikovan da prihvati i isproba svoje mogućnosti. Dok neki smatraju svoje sudbine izuzetno teškim, moramo šire gledati, nego što je uobičajeno, usko i potpuno čulno sagledavaje stvari kako većina nas ima. Osoba je mnogo starija od svog tela. I njeno sećanje je daleko starije i doseže pre rođenja i nastavlja se pamćenje i posle smrti, mada trenutni životni vek ima svoje probleme koje treba rešiti, i talente koje treba razviti, a koji su naznačeni u natalnoj karti ovog života. Ovo predstavlja istinsku važnost ličnog natalnog horoskopa.

Horoskop

Horoskop, kako nam i sama reč kaže je 'pregled vremena', to jest slika stanja u datom momentu. U astrologiji postoji nekoliko vrsta horoskopa. Može to biti horoskop događaja koji sledi, ili nekog koji je prošao, ili trenitne nebeske situacije. Postoje horoskopi mesta, dešavanja, i rođenja ljudi, njihovih kriza i smrti. Postoje horoskopi koji određuju pravi trenutak u kojem ćemo nešto činiti, i horoskopi

koji govore kada se kloniti nečega. Ipak svi ovi prate opšti set principa koje ćemo proučiti u ovom poglavlju.

Horoskop se može izvesti u nekoliko grafičkih formi, dve najpoznatije se kvadratna i kružna forma. Kvadratna, korištena u srednjem veku i renesansi, je izašla iz upotrebe na Zapadu, i kružna je sad najčešća. Razlog je u tome što je krug grafički najbliži dijagramskoj formi onoga, što vidimo sa zemlje, horizont i nebo. Ipak i u ovoj prostoformuli postoje varijacije u skladu sa sistemom Mundanih Kuća koje koristimo. Najpoznatiji je Placidusov metod, kako radi oblika tako i tačnosti. Campanus, prema nekim matematičarima, je suštinski najbliži onome što vidi astrolog u trenutku posmatranja. Sistem jednakih kuća neki koriste, kao vrlo uprošten prikaz neba, koji mada je privlačan zbog jednostavnosti, ima mnoge mane.

Da preciziram, svi sistemi Mundanih Kuća imaju svoje mane kao i većina Astrologije, koja za razliku od Astronomije, je ipak bliža impresionističkoj slici nego fotografiji visoke rezolucije. Ali kako će bilo koji pronicljivi posmatrač prepoznati, da je slika jasno određenih linija često neprecizna i psihološki šuplja, nasuprot slojevitoj i suptilnoj slici. Život i ljudi nisu preciznim linijama ograničeni. Ovo prvo treba imati na umu kada se iscrtava karta, preciznost ovog ili onog nivoa je bitna, ali nije relevantna koliko sveukupni utisak figura i veza u horoskopu. Dalje ono što je dobro poznato među ozbiljnim astrolozima, da nisu najbolji tumači karata oni pedanti i precizni, već upravo oni koji su intuitivni, pa ti i često nemarno crtaju. Idealno je naravno spoj ova dva. Ovo se naravno može ostvariti samo svesnim trudom balansiranja mehaničkog rada i psihičkih darova.

Počnimo od podataka kao što su vreme, dan, mesec, godina i mesto, a sad pretpostavimo, da imamo tu kartu pred sobom. Sad opet postoje različiti prilazi karti, ali u ovom slučaju nećemo interpretirati toliko, koliko ćemo se truditi da razumemo implikacije mehanizma horoskopa. Prvo moramo shvatiti da mi gledamo sliku

Zemlje i neba. Istina da je prikazana u šematskom obliku, ipak to je ono što vidimo gledajući prema Jugu (na severnim Latitudama) sa mesta gde je subjekt horoskopa, ili gde će biti u vreme za koje se horoskop posmatra. Tako imamo fizički-senzualni nivo prikazan u Ascendentu na istočnom horizontu, Descendent na zapadnom, sa središtem neba iznad naših glava i nadir ispod i iza nas. Dalje u zavisnosti od doba dana, Sunce će bukvalno biti predstavljeno pozicijom iznad ili ispod Ascendent-Descendent linije, a ostale planete raspoređene u skladu sa njihovim fizičkim pozicijama uspona, kulminacije, zalaska i tako dalje. Slično pozicija Meseca će biti grafički prikazana u jednom od kvadranta, koji dele krug u uspon nad i pad pod horizontom. Sve ovo je predstavljeno preciznim slikama koje Astrologija pretpostavlja nebu, tačni geometrijski odnosi između nebeskih tela u Zodiakovom krugu iznad i ispod eliptične putanje Sunca koje putuje svojom jednogodišnjom kružnom putanjom. Veoma elementarne stvari, ali faktori koje mogu astrolozi slabo poznaju.

Preduzimajući drugi korak, trebamo prihvatiti postojanje suptilnog Formativnog Sveta iza Fizičkog. Ovde vidimo zašto se koristi termin 'sideralni' ili 'zvezdani' nivo, zapamtimo da je srednjovekovni um pod time mislio na planetarni nivo egzistencije. Neke tradicije, kao što je rečeno zovu ovaj nivo 'astralnim', što ima upravo jednako značenje. Važnije je ipak shvatiti činjenicu da je Fizičko zavisno od suptilnog Sveta Promene, i da mu nije suprotno, kao što neki čulno orijentisani veruju. Pokreti unutar Galaksije, solarnog sistema i na Zemlji nisu samoizazvani. Oni potiču od zakona i principa o kojima smo govorili ranije. Galaksija se rotira u skladu sa prirodom velikih masa, a zvezde nastaju od materije i energije kreacije. Slično se planete formiraju iz principa i zakona koji vladaju molekularnom materijom i tako određeni niz elektromagnetskih i gravitacionih veza određuje tačne pozicije planeta u solarnom sistemu. One su rezultat, a ne uzrok situacija, kada ih ucrtavamo u horoskopsku mapu mi samo označavamo pozicije suptilnih i psiholoških uslova

koji su prisutni u to doba u odnosu na određeno mesto. Jedinstvena kao polaroid fotografija, svi faktori koji sačinjavaju atmosferu tog momenta su neponovljivi, jer je u sledećem trenutku sve već drugačije, sam događaj, stanje ili osoba je nastavilo dalje, evoluirao je na sledeći psihološki nivo dalje približavajući se svojoj sudbini. Ovo nas uvodi u treći nivo Kreacije ili Duha u Horoskopu. Svet Kreacije, treba zapamtiti, je kosmički uzrok egzistencije. Ovo podrazumeva sveobuhvatni dizajn Egzistencije koja otkriva Volju Božiju. Ovo postepeno spuštanje kreativnog impulsa iz Savršenog Sveta Božanske Emanacije do najmaterijalnije manifestacije i njegov povratak kroz evoluciju vraća Univerzum i njegove stanovnike Božanskom Postojanju. Jedino što pri povratku sve iskustvo dobijeno kroz kosmički ciklus transformiše naivni duh u znanje, a inferiornu dušu u onu koja deluje u skladu sa Univerzumom. Da bi se postigla ova puna realizacija Svet Kreacije manifestuje Vreme i Mesto, što obezbeđuje tok Suptilnog i mesto Fizičkom Svetu. U samom Horoskopu Kreaciju i njen nivo mogu percipirati samo oni sa dubokim uvidom. Kada bismo na fuzičkom nivou mogli videti kretanja Mlečnog puta, tada bismo i mogli na tren uočiti Kreaciju, ali ni ceo životni vek nije dovoljan da bismo detektovali osnovne promene čak i najbližih zvezda, izuzev možda koristeći drevne zapise ili moćne optičke instrumente. Tako čovek, vođen čulima, suočen sa ovim nivoom egzistencije nikako nemože sam shvatiti ovaj nivo postojanja i njegova kretanja unutar Univerzuma. On samo vidi beskrajni mir koji ga prožima i zastrašuje, pa se zadržava na poznatim obrascima Prirode i na svom malenom životu i preokupacijama. Čak i pojave poput zemljotresa se svesno ignorišu u samonametnutom psihološkom snu neraspoznavanja planetane aktivnosti. San Andres procep pod Kalifornijom je neka vrsta nemogućeg mita, koji pripada nekom drugom svetu za većinu njegovih stanovnika. I zaista je tako, a tako će i biti dok se ne dogodi razorni zemljotres izazvan tenzijom dešavanja u solarnom sistemu nad tim delom zemlje. Nešto bi

trebalo da nam znači i činjenica da reč disaster (katastrofa) znači i 'od zvezda'- dis aster.

Posmatrajući pažljivije, Svet Kreacije možemo detektovati na fizičkom planu horoskopa u uticaju Mlečnog Puta, sazvežđa, i pojedinačnih zvezda. Velikim Ekvinoksom, koji je doneo Doba Vodolije ukazuje da odgovor Zemlje na sveukupni poredak, koji uspostavlja zvezdani i galaktički nivo Svetova. tako zemlja u solarnom sistemu prati veliki kosmički impuls evolucije, tako da bića rođena u određenim epohama odgovaraju trenutnim fazama Galaksije, čija zvezdana zračenja različitih frekvencija talasnih dužina uzrokuju različite mutacije kod organskog života na Zemlji. Tako delikatno izbalansiran metabolizam Prirode odgovara dolazećim nebeskim uticajima kroz široki spektar biljaka, životinja i ljudskih bića, svaka vrsta i tip apsorbuju sve boje spektra osim jedne, koju odbijaju u obliku svoje vidne boje, kao crvena na primer kod crvene ruže. Slično je i u životinjskim carstvu, organizam svakog bića upija određeni kvalitet ukupne energije i odražava u svom životu taj kvalitet sve dok poslednji od te vrste ne prestane preobražavati se i pratiti kosmičke zahteve i tako izumire. Čovek, sam vrh fizičke evolucije sadrži sva druga kraljevstva, i najnapredniji je od zemaljskih bića. tako vidimo u ovom dobu da je čovek raširio svoj prirodni habitat po celoj površini zemlje i gotovo eliminisao manje efiksne oblike života. Ovo zakrivljenje bez sumnje predstavlja deo obrazovanja čovečanstva i njegove svesti i odgovornosti kao ratara Zemlje. Kosmička namera je jasno naznačena u mnogim tradicijama, a to je da ova planeta treba postati raj na zemlji. Ovo bi pomoglo solarnom sistemu i rafiniralo Mlečni put i pomoglo ispunjavanju svrhe Svemira.

Zodijak predstavlja grupu znakova, položaja kroz koje Sunce prolazi u odnosu na Zemlju. Mada da budemo precizniji, to je pre nebeska zona nego skup sazvežđa, jer se Astrološki Zodijak zasniva na odnosu Sunce- Zemlja. Tako da postoji raskorak između astrološkog i zvezdano astronomskog Zodijaka. Glavni provodnik i

transformator dolazećih galaktičkih uticaja je Sunce, i njegov položaj je izuzetno značajan za Zemlju, a samim tim i za horoskop. Ovo je tako, pošto Sunce, kao najbliža zvezda Zemlji predstavlja zamajac solarnog sistema i sačinjeno je od onog nivoa materije i energije koji se nalazi 'na pola puta' između Galaksije i planeta. Kao takav predstavlja fokus galaktičkog uticajau obliku zodijačkih principa, koje alegorijski predstavljaju dvanaest konfiguracija galaktičke energije i materije oblikujući različite zone u okruženju Mlečnog Puta. Posmatrani drugačije, dvanaest znakova, mogu biti viđeni kao dvanaest prozora koji propuštaju , usmeravaju i profinjuju galaktičke zrake kroz sfere planeta, i usmereni Suncem kao sočivom prema Zemlji.

Ako bi posmatrali horoskop neke osobe, Sunce će u njemu odrediti duhovni tip inkarniranog bića. Tako sve škorpije dele osobine svog znaka iznutra , odlikama sobstva, koje je suština osobe. Ovo nam sugeriše da škorpija ili bilo koji drgi znak ne može biti poseban. Ta izjava ima određeni stepen istinitosti. naš mesečev ego teško prihvata ovu primedbu, ali malo dublje posmatranje pripadnika našeg znaka prikazuje ovu neprijatnu istinu. Device su uvek okupirane detaljima, a ovan ne može odbiti izazov, ili se jarac može odupreti organizovanju i tako dalje. Činjenica je da svaki znak izraz kreativnog sveta , duhovnog nivoa postojanja, koji jeste prostiji, ali i potentniji činilac nego suptilni psihički ili kompleksni fizički sklop ljudskog bića. Mada, svaki duhovni entitet poseduje određenu dozu individualnosti , određenu stepenom znka i trima dekadama. Tako oni koji, recimo, imaju Sunce na dvadeset i tri stepena Lava ili u trećoj dekadi kojom vlada Mars, više predstavljaju militantne Lavove, za razliku od recimo milosrdnih koji imaju sunce na petnaestom stepenu kojim vlada Jupiter. Modifikacija i dalja individualizacija su sprovedeni kroz ostatak mape, koja donosi nove slojeve i boje duhovnoj prirodi Sunca, putem planetarnih uticaja na balans psihe, kao i lunarni i uticaji Ascendenta na telo.

Nepotrebno je dalje pričati da različiti elementi dalje utiče manifestaciji Duh-Sunce-Sopstvo sklopu. ako je osoba recimo, Bik, tada se self manifestuje u stabilnom i prizemnom obliku, koji je praktičan i sklon komformizmu, za razliku od Riba koji izražavaju self kroz vodu i promenljivost u svom osetljivom i nestabilnom odnosu prema životu. Na sličan način aktivni i pasivni aspekti znakova se mogu uočiti , na primer aktivna nametljivost Vage u suprotnosti sa promišljenom formulacijom Jarca. Ovde takođe započinje i interakcija znakova sa kardinalnom intrigantnošću vodenog Raka, koga uznemiruje otvorena kardinalna inicijativa Strelca. Slično se dešavaju konfrontacije ili saradnja suprotnosti kao na primer kod fiksnih znakova, demokratske Vodolije i Rojalističkog Lava. Ironično, kod svih suprotnosti , svaka u svom korenu sadrži opozitni odnosno komplementarni znak. Tako se mutni, ali mudri Strelac se nalazi duboko u Blizancu i vodi ga u potrazi za činjenicama, koje ovaj ne može pamtititi dovoljno dugo da bi postao mudar, dok suštinski ratnički znak Ovna se nalazi u dubini Vage, nagoneći je da teži diplomatiji umesto sukobu. Svi znakovi sadrže ove suprotnosti, kao što svaki muškarac poseduje ženski princip i vice versa.

Princip Sunca kod svake osobe predstavlja njenu vezu sa Duhovnim Svetom. Kao unutrašnja predstava zvezdanog nivoa u solarnom sistemu duhovno Sunce se ponekad naziva zračnim telom ljudskog bića. Posmatrajući Kabalističko Drvo i stepenice četiri sveta, možemo uočiti da Sunce predstavljačku susreta tri niža sveta i kao takvo predstavlja združeni fokus najvišeg iskustva fizičkog tela, sedište psihe i kontrole , kao i najniža spona inkarnirane duše i tela. Asatrološki govoreći Sunce-Self je najčistiji faktor postojanja za većinu ljudi. Ono, kao i fizičko Sunce, zrači svojom prorodom, a apsorbuje ono što dolazi iz viših i nižih svetova. Ako je Sunce osobe zaklonjeno recimo nižim ego-Mesecom ili se samo 'drži' uticaja iz viših svetova , ne može doći do razvoja iskustva , ako nema razvoja, nema ni evolucije. Ovo

je razlog zašto je Sunčev znak najbitniji u horoskopu. Mada ne može direktno uticati na zemlju ispod. To čini preko uticaja planeta i prolazi kroz svoju fizičku fazu egzistencije u prirodnom telu. tako sklop horoskopa ukazuje ne samo suštinski na karakter već i na sudbinu osobe , čiji jedan život predstavlja kariku u dugom lancu njegove duhovne egzistencije i sudbine.

planetarni uticaj na psihu

(...)

Trenutci krize i dinošenja odluke

(...)